

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady č. 1104/2008/ES ze dne 24. října 2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) 1
- Nařízení Komise (ES) č. 1105/2008 ze dne 7. listopadu 2008 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 9
- Nařízení Komise (ES) č. 1106/2008 ze dne 7. listopadu 2008, kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (ES) č. 945/2008 na hospodářský rok 2008/2009 11
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 1107/2008 ze dne 7. listopadu 2008, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 o hnojivech za účelem přizpůsobení příloh I a IV technickému pokroku ⁽¹⁾ 13
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 1108/2008 ze dne 7. listopadu 2008, kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 1266/2007 s ohledem na minimální požadavky týkající se programů pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí a podmínek pro vynětí spermatu ze zákazu přesunů stanoveného směrnicí Rady 2000/75/ES ⁽¹⁾ 17
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 1109/2008 ze dne 6. listopadu 2008, kterým se po sté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem 23

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) ⁽¹⁾ 25
-

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Konference zástupců vlád členských států

2008/836:

- ★ Rozhodnutí zástupců vlád členských států ze dne 29. října 2008 o nakládání s dokumenty týkajícími se civilních misí pro řešení krizí a vojenských operací EU 34

Komise

2008/837/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 29. října 2008 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou bavlnu LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (oznámeno pod číslem K(2008) 6204) ⁽¹⁾ 36

2008/838/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 3. listopadu 2008 o preventivním očkování proti nízkopatogenní influenze ptáků u divokých kachen v Portugalsku a o některých opatřeních na omezení přesunu této drůbeže a jejích produktů (oznámeno pod číslem K(2008) 6348) 40
-

III Akty přijaté na základě Smlouvy o EU

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

- ★ Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV ze dne 24. října 2008 o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) 43
-

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

Tiskové opravy

- ★ Oprava nařízení Komise (ES) č. 1379/2007 ze dne 26. listopadu 2007, kterým se mění přílohy IA, IB, VII a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, aby se zohlednil technický pokrok a změny dohodnuté v rámci Basilejské úmluvy (Úř. věst. L 309 ze dne 27.11.2007) .. 50
-

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY č. 1104/2008/ES

ze dne 24. října 2008

o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Schengenský informační systém (SIS) zřízený v souladu s ustanoveními hlavy IV Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody uzavřené dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽²⁾ (dále jen „Schengenská úmluva“) a jeho rozšířená verze SIS1+ představují nezbytný nástroj pro uplatňování ustanovení schengenského *acquis* začleněného do rámce Evropské unie.

(2) Vývoj Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) byl svěřen Komisi na základě nařízení Rady (ES) č. 2424/2001 ⁽³⁾ a rozhodnutí 2001/886/SVV ⁽⁴⁾. Platnost obou aktů skončí ke dni 31. prosince 2008. Toto nařízení by mělo tedy uvedené akty doplňovat až do dne stanoveného Radou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) ⁽⁵⁾.

(3) SIS II byl zřízen nařízením (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutím Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) ⁽⁶⁾. Tímto nařízením by neměla být dotčena ustanovení uvedených aktů.

(4) Některé testy SIS II jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 189/2008 ⁽⁷⁾ a rozhodnutí Rady 2008/173/ES ⁽⁸⁾.

(5) Je třeba, aby vývoj SIS II pokračoval a byl dokončen v rámci celkového harmonogramu SIS II schváleného Radou dne 6. června 2008.

(6) Souhrnný test SIS II by měl být proveden za plné spolupráce členských států s Komisí v souladu s ustanoveními tohoto nařízení. Co nejdříve po dokončení souhrnného testu SIS II by mělo proběhnout ověření výsledků tohoto testu nařízením (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/JVV.

(7) Členské státy by měly provést test výměny doplňujících informací.

(8) Pokud jde o SIS 1+, stanoví Schengenská úmluva technickou podpůrnou funkci (C-SIS). Pokud jde o SIS II, stanoví nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/SVV, že centrální SIS II sestává z technické podpůrné funkce a jednotného vnitrostátního rozhraní (NI-SIS). Technická podpůrná funkce centrálního SIS II se nachází ve Štrasburku (Francie) a záložní středisko ve městě St. Johann im Pongau (Rakousko).

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 24. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 328, 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 205, 7.8.2007, s. 63.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 57, 1.3.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 57, 1.3.2008, s. 14.

- (9) Pro lepší zvládnání případných obtíží spojených s přechodem ze SIS 1+ na SIS II by měla být pro Schengenský informační systém vytvořena a otestována provizorní architektura přechodu. Provizorní architektura přechodu by neměla mít žádný vliv na provozní dostupnost SIS 1+. Komise by měla poskytnout převodník.
- (10) Členský stát pořizující záznam je povinen zajistit, aby údaje zadané do Schengenského informačního systému byly přesné, aktuální a zákonné.
- (11) Komise je a měla by být i nadále odpovědná za centrální SIS II a jeho komunikační infrastrukturu. Tato odpovědnost zahrnuje údržbu a pokračování vývoje SIS II a jeho komunikační infrastruktury, včetně průběžných oprav chyb. Komise by měla koordinovat a podporovat společné činnosti. Komise by měla zejména poskytovat potřebnou technickou a operativní pomoc členským státům na úrovni centrálního SIS II, včetně poskytnutí asistenční služby.
- (12) Členské státy jsou a měly by i nadále zůstat odpovědné za vývoj a údržbu svých vnitrostátních systémů (N.SIS II).
- (13) Francie je a měla by i nadále zůstat odpovědná za technickou podpůrnou funkci SIS 1+, jak je výslovně stanoveno v Schengenské úmluvě.
- (14) Zástupci členských států, které se účastní SIS 1+, by měli koordinovat svou činnost v rámci Rady. Je třeba stanovit rámec této organizační činnosti.
- (15) Komise by měla být oprávněna zadat plnění úkolů svěřených jí tímto nařízením a úkolů souvisejících s plněním rozpočtu třetím stranám, včetně vnitrostátních veřejných subjektů, v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾.
- (16) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů institucemi a orgány Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ se vztahuje na zpracovávání osobních údajů Komisí.
- (17) Evropský inspektor ochrany údajů, jmenovaný na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2004/55/ES ze dne 22. prosince 2003 o jmenování nezávislého kontrolního orgánu podle článku 286 Smlouvy o ES⁽³⁾, má pravomoc sledovat činnosti orgánů a institucí Společenství souvisejících se zpracováním osobních údajů. Schengenská úmluva obsahuje zvláštní ustanovení o ochraně a zabezpečení osobních údajů.
- (18) Jelikož cílů vytvoření provizorní architektury přechodu a přenosu údajů ze SIS 1+ na SIS II nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (19) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (20) Schengenská úmluva by měla být změněna, aby umožňovala integraci SIS 1+ do provizorní architektury přechodu.
- (21) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o ES, mělo by se Dánsko rozhodnout v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

Každé takové zadání by mělo dodržovat pravidla ochrany údajů a zabezpečení údajů a zohlednit roli příslušných orgánů ochrany údajů v oblasti SIS, a zejména ustanovení Schengenské úmluvy a tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 12, 17.1.2004, s. 47.

- (22) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾. Spojené království se tedy neúčastní jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (23) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾. Irsko se tedy neúčastní jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (24) Tímto nařízením nejsou dotčena opatření pro částečnou účast Spojeného království a Irsku v schengenském *acquis*, která byla stanovena pro Spojené království v rozhodnutí Rady 2000/365/ES a pro Irsko v rozhodnutí Rady 2002/192/ES.
- (25) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (26) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾ o uzavření uvedené dohody jménem Evropského společenství.
- (27) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím

o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES ze dne 28. února 2008 o podpisu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním uplatňování určitých ustanovení tohoto protokolu ⁽⁷⁾.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Obecný účel

1. Schengenský informační systém zřízený na základě hlavy IV Schengenské úmluvy z roku 1990 (SIS 1+) se nahrazuje novým systémem, a to Schengenským informačním systémem II (SIS II), jehož zřízení, provoz a používání upravuje nařízení (ES) č. 1987/2006.

2. V souladu s postupy a rozdělením úkolů stanovenými v tomto nařízení Komise a členské státy vyvinou SIS II jako jednotný integrovaný systém a připraví jej k využívání.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „centrálním SIS II“ technická podpůrná funkce SIS II obsahující databázi, dále jen „databáze SIS II“, a jednotné vnitrostátní rozhraní (NI-SIS);
- b) „C.SIS“ technická podpůrná funkce SIS 1+ obsahující referenční databázi pro SIS 1+ a jednotné vnitrostátní rozhraní (N.COM);

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3.

- c) „N.SIS“ vnitrostátní systém SIS 1+ sestávající z vnitrostátních datových systémů, které komunikují s C.SIS;
- d) „N.SIS II“ vnitrostátní systém SIS II sestávající z vnitrostátních datových systémů, které komunikují s centrálním SIS II;
- e) „převodníkem“ technický nástroj umožňující trvalou a spolehlivou komunikaci C.SIS s centrálním SIS II, který zajišťuje funkce uvedené v čl. 10 odst. 3;
- f) „souhrnným testem“ test uvedený v čl. 55 odst. 3 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006.
- g) „testem doplňujících informací“ funkční testy mezi centrálními SIRENE.

Článek 3

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení vymezuje úkoly a odpovědnosti Komise a členských států, které se účastní SIS 1+, pokud jde o tyto úkoly:

- a) údržba SIS II jeho další vývoj;
- b) souhrnný test SIS II;
- c) test doplňujících informací;
- d) další vývoj a testování převodníku;
- e) vytvoření a testování provizorní architektury přechodu;
- f) přechod ze SIS 1+ na SIS II.

Článek 4

Technické součásti architektury přechodu

Pro zajištění přechodu ze SIS 1+ na SIS II jsou zapotřebí tyto součásti:

- a) C.SIS a připojení k převodníku;
- b) komunikační infrastruktura pro SIS 1+ umožňující komunikaci C.SIS s N.SIS;
- c) N.SIS;
- d) centrální SIS II, NI-SIS a komunikační infrastruktura pro SIS II umožňující komunikaci SIS II s N.SIS II a převodníkem;

e) N.SIS II;

f) převodník.

Článek 5

Hlavní odpovědnost za vývoj SIS II

1. Komise dále rozvíjí centrální SIS II, komunikační infrastrukturu a převodník.
2. Francie zpřístupní C.SIS a provozuje jej podle ustanovení Schengenské úmluvy.
3. Členské státy dále rozvíjejí N.SIS II.
4. Členské státy, které se účastní SIS 1+, udržují N.SIS podle ustanovení Schengenské úmluvy.
5. Členské státy, které se účastní SIS 1+, zpřístupní komunikační infrastrukturu pro SIS 1+ a provozují ji.
6. Komise tyto činnosti koordinuje a poskytne nezbytnou podporu při plnění úkolů ve své působnosti uvedených v odstavcích 1 až 3.

Článek 6

Další vývoj

Opatření nezbytná pro další vývoj SIS II podle čl. 5 odst. 1, zejména opatření nezbytná pro opravování chyb, se přijímají postupem podle čl. 17 odst. 2.

Opatření nezbytná pro další vývoj SIS II podle čl. 5 odst. 3, pokud jde o jednotné vnitrostátní rozhraní zajišťující soulad N.SIS II s centrálním SIS II, se přijímají postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 7

Hlavní činnosti

1. Komise provede společně s členskými státy, které se účastní SIS 1+, souhrnný test.
2. Zřídí se provizorní architektura přechodu SIS a Komise společně s Francií a členskými státy, které se účastní SIS 1+, provede její test.
3. Komise a členské státy, které se účastní SIS 1+, provedou přechod ze SIS 1+ na SIS II.

4. Členské státy, které se účastní SIS 1+, provedou test výměny doplňujících informací.

5. Komise poskytne na centrální úrovni SIS II nezbytnou podporu činností uvedených v odstavcích 1 až 4.

6. Činnosti uvedené v odstavcích 1 až 3 jsou koordinovány Komisí a členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady.

Článek 8

Souhrnný test

1. Souhrnný test bude zahájen až poté, co Komise prohlásí, že se domnívá, že testy uvedené v článku 1 nařízení (ES) č. 189/2008 byly provedeny s dostatečným úspěchem pro zahájení tohoto testu.

2. Provede se souhrnný test, jehož cílem je zejména potvrdit, že Komise a členské státy, které se účastní SIS 1+, dokončily nezbytná technická opatření pro zpracovávání údajů SIS II a prokázaly, že úroveň funkční způsobilosti SIS II je přinejmenším rovnocenná úrovni funkční způsobilosti, které bylo dosaženo u SIS 1+.

3. Souhrnný test provádějí členské státy, které se účastní SIS 1+, pokud jde o N.SIS II, a Komise, pokud jde o centrální SIS II.

4. Souhrnný test proběhne podle podrobného časového plánu stanoveného členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady ve spolupráci s Komisí.

5. Souhrnný test proběhne na základě technických specifikací vymezených členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady ve spolupráci s Komisí.

6. Komise a členské státy, které se účastní SIS 1+, činné v rámci Rady, stanoví kritéria s cílem určit, zda jsou dokončena nezbytná technická opatření pro zpracovávání údajů SIS II a zda je úroveň funkční způsobilosti SIS II přinejmenším rovnocenná úrovni funkční způsobilosti, které bylo dosaženo u SIS 1+.

7. Výsledky testů jsou s použitím kritérií uvedených v odstavci 6 analyzovány členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady, a Komisí. Výsledky testu se ověří podle čl. 55 odst. 3 písm. c) nařízení (ES) č. 1987/2006.

8. Členské státy, které se neúčastní SIS 1+, se mohou účastnit souhrnného testu. Jejich výsledky nemají vliv na celkové ověření testu.

Článek 9

Test doplňujících informací

1. Členské státy, které se účastní SIS 1+, provedou funkční testy SIRENE.

2. Komise zpřístupní centrální SIS II a jeho komunikační infrastrukturu po dobu trvání testu doplňujících informací.

3. Test doplňujících informací proběhne podle podrobného časového plánu stanoveného členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady.

4. Test doplňujících informací proběhne na základě technických specifikací vymezených členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady.

5. Výsledky testů jsou analyzovány členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady.

6. Členské státy, které se neúčastní SIS 1+, se mohou testu doplňujících informací účastnit. Jejich výsledky nemají vliv na celkové ověření testu.

Článek 10

Provizorní architektura přechodu

1. Zřizuje se provizorní architektura přechodu SIS. Během přechodného období jsou centrální SIS II a C.SIS propojeny převodníkem. N.SIS je napojen na C.SIS, N.SIS II na centrální SIS II.

2. Komise poskytne převodník, centrální SIS II a jeho komunikační infrastrukturu jako součást provizorní architektury přechodu SIS.

3. Převodník převádí údaje dvěma směry mezi C.SIS a centrálním SIS II a zajišťuje synchronizaci C.SIS a centrálního SIS II.

4. Komise provede test komunikace mezi centrálním SIS II a převodníkem.

5. Francie provede test komunikace mezi C.SIS a převodníkem.

6. Komise a Francie provedou test komunikace mezi centrálním SIS II a C.SIS prostřednictvím převodníku.

7. Francie společně s Komisí propojí C.SIS prostřednictvím převodníku s centrálním SIS II.

8. Komise společně s Francií a členskými státy, které se účastní SIS 1+, provedou test provizorní architektury přechodu SIS jako celku podle testovacího plánu vypracovaného Komisí.

9. Francie v případě potřeby zpřístupní údaje pro účely testu.

Článek 11

Přechod ze SIS 1+ na SIS II

1. Pro přechod z C.SIS na centrální SIS II Francie zpřístupní databázi SIS 1+ a Komise vloží databázi SIS 1+ do centrálního SIS II.

2. Členské státy, které se účastní SIS 1+, přejdou z N.SIS na N.SIS II za využití provizorní architektury přechodu s podporou Francie a Komise do 30. září 2009. V případě potřeby je možné toto datum změnit postupem podle čl. 17 odst. 2.

3. Přechod vnitrostátního systému ze SIS 1+ na SIS II spočívá v načtení údajů N.SIS II, s tím, že N.SIS II má obsahovat datový soubor, vnitrostátní kopii, obsahující kompletní nebo částečnou kopii databáze SIS II, po čemž bude následovat přepojení z N.SIS na N.SIS II u jednotlivých členských států. Přechod proběhne podle podrobného časového plánu stanoveného Komisí a členskými státy, které se účastní SIS 1+, činnými v rámci Rady.

4. Komise je nápomocna při koordinaci a podpoře společných činností během přechodu.

5. Přepojení, jež je součástí procesu přechodu, proběhne až po provedení ověření podle čl. 8 odst. 7.

Článek 12

Právní rámec

Během přechodu se pro Schengenský informační systém nadále použijí ustanovení hlavy IV Schengenské úmluvy z roku 1990.

Článek 13

Spolupráce

1. Členské státy a Komise v rámci své působnosti spolupracují při provádění všech činností, na něž se toto nařízení vztahuje.

2. Komise zejména poskytne na centrální úrovni SIS II nezbytnou podporu testování a přechodu N.SIS II.

3. Členské státy zejména poskytnou na úrovni N.SIS II nezbytnou podporu testování a provizorní infrastruktury přechodu.

Článek 14

Vedení záznamů v centrálním SIS II

1. Aniž jsou dotčena příslušná ustanovení hlavy IV Schengenské úmluvy, Komise zajistí, aby každý přístup k osobním údajům a všechny výměny osobních údajů v rámci centrálního SIS II byly zaznamenány za účelem sledování zákonnosti zpracování údajů a pro zajištění řádného fungování centrálního SIS II a vnitrostátních systémů, neporušenosti údajů a jejich zabezpečení.

2. Záznamy obsahují zejména datum a čas přenosu údajů, údaje použité pro provedení vyhledávání, odkaz na předávané údaje a název příslušného orgánu odpovědného za zpracování údajů.

3. Záznamy lze použít pouze k účelům uvedeným v odstavci 1 a vymažou se nejdříve po uplynutí jednoho roku a nejpozději po třech letech od jejich vytvoření.

4. Záznamy lze uchovat déle, jsou-li potřebné pro postupy kontroly, které již započaly.

5. Příslušné orgány pověřené kontrolou, zda je vyhledávání zákonné či nikoli, sledováním zákonnosti zpracování údajů, vlastní kontrolou a zajištěním řádného fungování centrálního SIS II, neporušenosti údajů a jejich zabezpečení, mají v rozsahu své pravomoci a na základě žádosti do této evidence přístup za účelem plnění svých úkolů.

Článek 15

Náklady

1. Náklady na přechod, souhrnný test, test doplňujících informací, údržbu a rozvoj na úrovni centrálního SIS II nebo komunikační infrastruktury jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Evropské unie.

2. Náklady na přechod, testování, údržbu a rozvoj vnitrostátních systémů nese každý dotyčný členský stát.

3. Náklady na činnosti na úrovni SIS 1+, včetně doplňkových činností Francie jménem členských států, které se účastní SIS 1+, jsou hrazeny v souladu s článkem 119 Schengenské úmluvy.

Článek 16

Změna ustanovení Schengenské úmluvy

Ustanovení Schengenské úmluvy se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 92A

1. Dnem vstupu v platnost nařízení Rady (ES) č. 1104/2008 (*) a rozhodnutí Rady 2008/839/SVV (**) a na základě definic obsažených v článku 2 uvedeného nařízení může být technická architektura Schengenského informačního systému doplněna o:

a) dodatečný centrální systém sestávající z:

— technické podpůrné funkce (centrální SIS II) umístěné ve Francii a ze záložní centrální SIS II, jež se nachází v Rakousku, obsahující databázi SIS II a jednotné vnitrostátní rozhraní (NI-SIS),

— technického propojení mezi C.SIS a centrálním SIS II prostřednictvím převodníku umožňujícího přeměnu a synchronizaci údajů mezi C.SIS a centrálním SIS II;

b) vnitrostátní systém (N.SIS II), sestávající z vnitrostátních datových systémů, které komunikují s centrálním SIS II;

c) infrastrukturu pro komunikaci mezi centrálním SIS II a N.SIS II připojeným k NI-SIS.

2. N.SIS II může nahradit vnitrostátní součást systému uvedenou v článku 92, přičemž v takovém případě členské státy nemusejí uchovávat vnitrostátní datový soubor.

3. Centrální databáze SIS II je k dispozici za účelem automatizovaného vyhledávání na území každého členského státu.

4. Pokud členské státy nahradí svou vnitrostátní součást vnitrostátním systémem N.SIS II, povinné funkce technické podpůrné funkce vůči této vnitrostátní součásti systému podle čl. 92 odst. 2 a odst. 3 se stávají povinnými funkcemi vůči centrálnímu SIS II, aniž jsou dotčeny povinnosti uvedené v rozhodnutí 2008/839/SVV a v čl. 5 odst. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 a 3 nařízení (ES) č. 1104/2008.

5. Centrální SIS II poskytuje služby nezbytné pro zadávání a zpracovávání údajů SIS, on-line aktualizaci vnitrostátních kopií, synchronizaci a soulad mezi vnitrostátními kopiemi N.SIS II a centrální databází SIS II a počáteční nastavení a opětovné zavedení vnitrostátních kopií N.SIS II.

6. Francie, odpovědná za technickou podpůrnou funkci, ostatní členské státy a Komise spolupracují při zajišťování toho, aby vyhledávání v datových souborech N.SIS II nebo v databázi SIS II přinášelo výsledek rovnocenný výsledku vyhledávání ve vnitrostátním datovém souboru vnitrostátních součástí uvedených v čl. 92 odst. 2.

(*) Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 1.

(**) Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 43.“

2) V článku 119 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Náklady na zřízení a provoz technické podpůrné funkce uvedené v čl. 92 odst. 3, včetně nákladů na kabelové spojení vnitrostátních součástí Schengenského informačního systému s technickou podpůrnou funkcí, a náklady na činnosti prováděné společně s úkoly uloženými Francii při uplatňování rozhodnutí 2008/839/SVV a nařízení (ES) č. 1104/2008 nesou společně členské státy.“

3) V článku 119 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„Náklady na zřízení a provoz vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému a náklady na úkoly uložené vnitrostátním systémům podle rozhodnutí 2008/839/SVV nařízení (ES) č. 1104/2008 a nese každý dotýčný členský stát.“

Článek 17

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 51 nařízení (ES) č. 1987/2006.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba stanovená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 18

Předkládání zpráv

Komise vždy po šesti měsících a poprvé po uplynutí prvních šesti měsíců roku 2009 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku týkající se rozvoje systému SIS II a přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).

Článek 19

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Jeho platnost skončí ke dni, který stanoví Rada v souladu s čl. 55 odst. 2 nařízení (ES) č. 1987/2006, nejpozději však dne 30. června 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Lucemburku dne 24. října 2008.

Za Radu
předsedkyně
M. ALLIOT-MARIE

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1105/2008**ze dne 7. listopadu 2008****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“⁽¹⁾),s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 8. listopadu 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. listopadu 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	48,3
	MK	46,2
	TR	68,6
	ZZ	54,4
0707 00 05	JO	175,3
	MA	30,8
	TR	90,7
	ZZ	98,9
0709 90 70	MA	63,1
	TR	129,7
	ZZ	96,4
0805 20 10	MA	80,7
	ZZ	80,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	24,7
	MA	85,5
	TR	79,5
	ZZ	63,2
0805 50 10	AR	82,1
	MA	103,9
	TR	91,1
	ZA	97,2
	ZZ	93,6
0806 10 10	BR	232,5
	TR	133,5
	US	246,0
	ZA	197,4
	ZZ	202,4
0808 10 80	AL	32,1
	AR	75,0
	CA	96,3
	CL	64,2
	MK	37,6
	NZ	104,3
	US	162,4
	ZA	87,6
ZZ	82,4	
0808 20 50	CN	44,4
	TR	124,9
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1106/2008**ze dne 7. listopadu 2008,****kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovená nařízením (ES) č. 945/2008 na hospodářský rok 2008/2009**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Částky reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru

a některých sirupů na hospodářský rok 2008/2009 byly stanoveny nařízením Komise (ES) č. 945/2008 ⁽³⁾. Tyto ceny a tato cla byly naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1084/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s pravidly a postupy stanovenými nařízením (ES) č. 951/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené nařízením (ES) č. 945/2008 na hospodářský rok 2008/2009 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 8. listopadu 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. listopadu 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 258, 26.9.2008, s. 56.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 297, 6.11.2008, s. 3.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 8. listopadu 2008

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,58	4,01
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,58	9,24
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,58	3,82
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,58	8,81
1701 91 00 ⁽²⁾	25,74	12,39
1701 99 10 ⁽²⁾	25,74	7,84
1701 99 90 ⁽²⁾	25,74	7,84
1702 90 95 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.

⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1107/2008

ze dne 7. listopadu 2008,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 o hnojivech za účelem přizpůsobení příloh I a IV technickému pokroku

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech⁽¹⁾, a zejména na čl. 31 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 3 nařízení (ES) č. 2003/2003 stanoví, že hnojivo, které patří k některému z typů hnojiv uvedených v příloze I daného nařízení a splňuje podmínky stanovené v daném nařízení, může být označeno jako „hnojivo ES“.
- (2) Síran amonný a dusičnan vápenatý (ledek vápenatý) jsou oba uvedeny jako typy hnojiv v příloze I nařízení (ES) č. 2003/2003. Kombinace uvedených dvou typů hnojiv však nemohou být označeny jako „hnojivo ES“. Jelikož kombinace síranu amonného a dusičnanu vápenatého (ledku vápenatého) jsou úspěšně používány ve dvou členských státech, měly by být takové kombinace uznány za „hnojiva ES“, aby byly snadněji dostupné zemědělcům v celém Společenství.
- (3) Mnoho typů hnojiv s hlavními živinami obsahujících dusík, které jsou uvedeny v příloze I, zpravidla uvolňuje dusík příliš rychle na to, aby z toho mohly mít plodiny plný přínos, a proto může nadbytečný dusík případně způsobit poškození životního prostředí.
- (4) Pokud jde o dva typy hnojiv ES uvedené v příloze I nařízení (ES) č. 2003/2003, může takovému případnému poškození životního prostředí zamezit přidání dikyandiamidu, jedné z řady látek známých jako inhibitory nitrifikace. Jiné typy hnojiv ES mohou obsahovat dusík v odlišné formě, pro kterou inhibitory nitrifikace nejsou účinné. Pro tyto jiné typy mohou být uspokojivým řešením inhibitory ureázy.

- (5) Aby byly agronomické a environmentální přínosy inhibitorů nitrifikace nebo ureázy dostupnější, mělo by být použití inhibitorů nitrifikace nebo ureázy povoleno pro většinu typů dusíkatých hnojiv a mělo by být povoleno více typů inhibitorů.
- (6) Do přílohy I nařízení (ES) č. 2003/2003 by proto měl být zařazen seznam povolených inhibitorů nitrifikace a ureázy.
- (7) Příloha IV nařízení (ES) č. 2003/2003 uvádí podrobné popisy metod analýzy, které se mají použít ke změření obsahu živin hnojiv ES. Uvedené popisy, pokud se týkají koncentrace jodu, musejí být upraveny, aby byly hodnoty analýzy správné.
- (8) Nařízení (ES) č. 2003/2003 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 32 nařízení (ES) č. 2003/2003,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Příloha I nařízení (ES) č. 2003/2003 se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.
2. Příloha IV nařízení (ES) č. 2003/2003 se mění v souladu s přílohou II tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 21.11.2003, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. listopadu 2008.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda

PŘÍLOHA I

Příloha I nařízení (ES) č. 2003/2003 se mění takto:

1. V tabulce A.1. se položka pro typ hnojiva 4 „síran amonný“ nahrazuje tímto:

„4	Síran amonný	Výrobek získaný chemickou cestou obsahující jako hlavní složku síran amonný, případně nejvýše 15 % dusičnanu vápenatého (ledku vápenatého).	19,7 % N Dusík vyjádřený jako celkový dusík. Maximální obsah dusičnanového dusíku 2,2 % N, pokud je přidán dusičnan vápenatý (ledek vápenatý).	Pokud je uváděn na trh ve formě kombinace síranu amonného a dusičnanu vápenatého (ledku vápenatého), musí označení obsahovat slova „s nejvýše 15 % dusičnanu vápenatého (ledku vápenatého)“.	Amonný dusík. Celkový dusík, pokud je přidán dusičnan vápenatý (ledek vápenatý).“

2. V tabulce A.1. se vypouštějí položky pro typy hnojiv 16, 17 a poznámka pod čarou (a). Typ 18 se označí jako typ 16.

3. Doplnuje se nový oddíl F, který zní:

„F. Inhibitory nitrifikace a ureázy

Inhibitory nitrifikace a ureázy uvedené v tabulkách F.1. a F.2. níže mohou být přidány do dusíkatých typů hnojiv uvedených v oddílech A.1., B.1., B.2., B.3., C.1. a C.2. přílohy I při splnění těchto ustanovení:

- nejméně 50 % obsahu celkového dusíku v hnojivu se skládá z forem dusíku uvedených ve sloupci 3;
- nepatří k typům hnojiv uvedeným ve sloupci 4.

U hnojiv, do nichž byl přidán inhibitor nitrifikace uvedený v tabulce F.1., se k jejich označení typu doplní slova „s inhibitorem nitrifikace ([označení typu inhibitoru nitrifikace])“.

U hnojiv, do nichž byl přidán inhibitor ureázy uvedený v tabulce F.2., se k jejich označení typu doplní slova „s inhibitorem ureázy ([označení typu inhibitoru ureázy])“.

Osoba odpovědná za uvádění výrobku na trh musí ke každému balení nebo k volně ložené zásilce připojit co nejúplnější technické údaje. Tyto údaje musí uživateli zejména umožnit určit dávkování a intervaly mezi aplikacemi ve vztahu k pěstované plodině.

Do tabulek F.1. nebo F.2. lze zařadit nové inhibitory nitrifikace nebo inhibitory ureázy po vyhodnocení technických souborů předložených v souladu s pokyny, které budou vypracovány pro tyto složky.

F.1. Inhibitory nitrifikace

Číslo	Označení typu a složení inhibitoru nitrifikace	Minimální a maximální obsah inhibitoru jako hmotnostní procento celkového dusíku přítomného jako amonný dusík a močovinný dusík	Typy hnojiv ES, u nichž nesmí být inhibitor použit	Popis inhibitorů nitrifikace, s nimiž jsou povoleny směsi Údaje o povoleném poměru
1	2	3	4	5
1	Dikyandiamid Číslo ELINCS 207-312-8	minimum: 2,25 maximum: 4,5		

F.2. Inhibitory ureázy

Číslo	Označení typu a složení inhibitoru ureázy	Minimální a maximální obsah inhibitoru jako hmotnostní procento celkového dusíku přítomného jako močovinný dusík	Typy hnojiv ES, u nichž nesmí být inhibitor použit	Popis inhibitorů ureázy, s nimiž jsou povoleny směsi Údaje o povoleném poměru
1	2	3	4	5
1	N-butylthiofosfortriamid (NBPT) Číslo ELINCS 435-740-7	minimum: 0,09 maximum: 0,20*		

PŘÍLOHA II

Příloha IV oddíl B nařízení (ES) č. 2003/2003 se mění takto:

1. V poznámce v bodě 4.11 metody 2.3.2 se druhý, třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

„Titruje se roztokem jodu (I_2) o koncentraci 0,05 mol/l za přítomnosti škrobového roztoku jako indikátoru.

1 ml roztoku jodu (I_2) o koncentraci 0,05 mol/l odpovídá 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

V takto připraveném roztoku musí být nejméně 80 % celkového cínu ve dvojmocné formě. Při titraci se musí spotřebovat nejméně 35 ml roztoku jodu (I_2) o koncentraci 0,05 mol/l.“

2. V poznámce v bodě 4.11 metody 2.6.1 se druhý, třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

„Titruje se roztokem jodu (I_2) o koncentraci 0,05 mol/l za přítomnosti škrobového roztoku jako indikátoru.

1 ml roztoku jodu (I_2) o koncentraci 0,05 mol/l odpovídá 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

V takto připraveném roztoku musí být nejméně 80 % celkového cínu ve dvojmocné formě. Při titraci se musí spotřebovat nejméně 35 ml roztoku jodu (I_2) o koncentraci 0,05 mol/l.“

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1108/2008

ze dne 7. listopadu 2008,

kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 1266/2007 s ohledem na minimální požadavky týkající se programů pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí a podmínek pro vynětí spermatu ze zákazu přesunů stanoveného směrnicí Rady 2000/75/ES

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

a zároveň zajišťovat dostatečnou flexibilitu, aby bylo možno přihlížet k místním epizootologickým podmínkám.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí⁽¹⁾, a zejména na články 11 a 12 a na čl. 19 odst. 3 uvedené směrnice,

- (5) V současné době v EU probíhá mimořádné hromadné očkování proti různým typům katarální horečky ovcí. Očkování zvířat proti této nákaze představuje zásadní změnu v imunitním stavu populace vnitřních druhů a má vliv na programy pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí. Proto je potřeba provést některé změny, pokud jde o požadavky na ty programy.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnicí 2000/75/ES se stanoví pravidla a opatření pro tlumení a eradikaci katarální horečky ovcí. Tato opatření zahrnují zřízení ochranného pásma a pásma dozoru (dále jen „uzavřená pásma“), provádění programů pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí a zákaz přesunů zvířat, která opouštějí uzavřená pásma (dále jen „zákaz přesunů“).
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1266/2007 ze dne 26. října 2007 o prováděcích předpisech ke směrnici Rady 2000/75/ES, co se týče tlumení, sledování, dozoru a omezení přesunů některých zvířat vnitřních druhů ve vztahu ke katarální horečce ovcí⁽²⁾, stanoví pravidla použitelná v případě ohniska této nákazy.
- (3) Příloha I nařízení (ES) č. 1266/2007 stanoví minimální požadavky na programy pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí. Příloha III uvedeného nařízení stanoví podmínky pro výjimky ze zákazu přesunů, pokud jde o zvířata, jejich sperma, vajíčka a embrya. Příloha V uvedeného nařízení stanoví kritéria pro stanovení období sezónně prostého katarální horečky ovcí.
- (4) Aby bylo možno dosáhnout cílů, pokud jde mimo jiné o odhalení přítomnosti viru katarální horečky ovcí v co nejranějším stadiu, prokázání nepřítomnosti obecného nebo specifického sérotypu viru katarální horečky ovcí a stanovení období sezónně prostého vektorů, je nezbytné, aby byly zavedeny vhodné programy pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí. Programy pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí by měly zahrnovat minimální požadavky na členské státy
- (6) Příloha V nařízení (ES) č. 1266/2007 stanoví kritéria pro stanovení období sezónně prostého katarální horečky ovcí. V zájmu vyjasnění a harmonizovanějšího přístupu by měl být počátek a konec období sezónně prostého vektorů stanoven na základě standardizovaných údajů o dozoru.
- (7) Příloha III oddíl B nařízení (ES) č. 1266/2007 stanoví podmínky pro výjimky ze zákazů přesunů s ohledem na sperma. Stanoví, že pro udělení výjimky musí být sperma získáno od dárcovských zvířat, která splňují určité podmínky. V zájmu jistoty právních předpisů Společenství je vhodné objasnit některé požadavky, pokud jde o režimy testování spermatu dárcovských zvířat, a zejména pak pokud jde o testování po odběru.
- (8) Nařízení (ES) č. 1266/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1266/2007 se mění takto:

- 1) Příloha I se nahrazuje přílohou tohoto nařízení.

(1) Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 74.

(2) Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 37.

2) V příloze III oddílu B se písmena d) a e) nahrazují tímto:

„d) byla podrobena sérologickému testu na protilátky proti skupině viru katarální horečky ovcí podle Příručky norem pro diagnostické testy a očkovací látky pro suchozemská zvířata Světové organizace pro zdraví zvířat, a to s negativními výsledky, přičemž tento test byl proveden alespoň každých 60 dní v průběhu období odběru a mezi 21 a 60 dny po posledním odběru spermatu, které má být odesláno;

e) byla podrobena testu identifikace původce podle Příručky norem pro diagnostické testy a očkovací látky pro suchozemská zvířata Světové organizace pro zdraví zvířat, a to s negativními výsledky, přičemž tento test byl proveden na krevních vzorcích odebraných:

i) na počátku a při posledním odběru spermatu, které má být odesláno, a

ii) v průběhu období odběru spermatu:

— alespoň každých 7 dní v případě virusizolačního testu, nebo

— alespoň každých 28 dní v případě testu polymerázové řetězové reakce.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. listopadu 2008.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
členka Komise

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Minimální požadavky na programy pro sledování katarální horečky ovcí a pro dozor nad katarální horečkou ovcí (uvedené v článku 4)

1. *Minimální požadavky na programy pro sledování katarální horečky ovcí, které mají být uplatněny členskými státy v uzavřených pásmech*

Cílem programů pro sledování katarální horečky ovcí je poskytnout informace o dynamice katarální horečky ovcí v daném uzavřeném pásmu. Úkolem programů pro sledování katarální horečky ovcí je odhalit zavlečení nových sérotypů katarální horečky ovcí a prokázat nepřítomnost některých sérotypů katarální horečky ovcí. Mezi další cíle může patřit prokázání nepřítomnosti výskytu viru katarální horečky ovcí, stanovení období sezónně prostého vektorů a určení druhů vektorů.

Zeměpisná referenční jednotka pro účely sledování katarální horečky ovcí a dozoru nad katarální horečkou ovcí se stanoví jako pole o rozloze 45 × 45 km (přibližně 2 000 km²), pokud zvláštní podmínky okolního prostředí nevyžadují jinou rozlohu. Členské státy mohou pro účely sledování použít jako zeměpisnou referenční jednotku také „oblast“, jak ji definuje čl. 2 písm. p) směrnice 64/432/EHS.

- 1.1 Programy pro sledování katarální horečky ovcí se skládají alespoň z pasivního klinického dozoru a dozoru a aktivního dozoru v laboratoři, jak je uvedeno v bodech 1.1.1 a 1.1.2.

1.1.1 Pasivní klinický dozor:

- se skládá z formálního a náležitě zdokumentovaného probíhajícího systému, jehož cílem je odhalování a šetření podezření, včetně systému včasného varování pro hlášení podezření. Vlastníci nebo držitelé zvířat i veterinární lékaři musí ihned hlásit jakékoli podezření příslušnému orgánu. Všechna podezření na sérotypy katarální horečky ovcí, jejichž přítomnost nebyla v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti očekávána, musí být důkladně prošetřena příslušným orgánem s cílem zjistit vyskytující se sérotypy katarální horečky ovcí,
- musí být speciálně zesílen během období aktivity vektorů,
- zajišťuje, aby se konaly informační kampaně, jejichž konkrétním cílem je umožnit vlastníkům nebo držitelům a veterinárním lékařům rozeznat klinické příznaky katarální horečky ovcí.

- 1.1.2 Aktivní dozor v laboratoři se skládá alespoň z jedné z těchto možností: sérologické sledování s použitím ověřovacích zvířat, sérologická/virologická prohlídka nebo cílené sledování rizik podle bodů 1.1.2.1, 1.1.2.2 a 1.1.2.3, nebo z jejich kombinace.

1.1.2.1 Sérologické sledování s použitím ověřovacích zvířat:

- sérologické sledování s použitím ověřovacích zvířat se skládá z aktivního ročního programu testování ověřovacích zvířat s cílem posoudit výskyt viru katarální horečky ovcí uvnitř uzavřeného pásma. Pokud je to možné, ověřovacími zvířaty musí být skot. Zvířata musí být prosta protilátek, což se prokáže na základě předběžného séronegativního testu, a musí být umístěna v těch oblastech uzavřeného pásma, kde byla na základě analýzy rizika, která posoudila entomologická a ekologická hodnocení, potvrzena přítomnost vektorů nebo kde se nacházejí stanoviště vhodná pro rozmnožování vektorů,
- ověřovací zvířata se testují nejméně jednou za měsíc během období aktivity příslušných vektorů, pokud je známo. Pokud tato informace k dispozici není, ověřovací zvířata se testují nejméně jednou za měsíc v průběhu celého roku,
- minimální počet ověřovacích zvířat na referenční zeměpisnou jednotku pro účely sledování katarální horečky ovcí a dozoru nad katarální horečkou ovcí musí být reprezentativní a dostatečný, aby se odhalila 2 % měsíčního výskytu sérokonverze ⁽¹⁾ se spolehlivostí 95 % v každé zeměpisné jednotce,
- laboratorní testování má takovou formu, aby po pozitivních screeningových testech následovaly specifické sérologické/virologické testy zaměřené na sérotyp nebo sérotypy katarální horečky ovcí, jejichž přítomnost se v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti očekává, nezbytné pro zjištění specifického sérotypu, který se vyskytuje.

⁽¹⁾ Odhaduje se, že běžná roční míra sérokonverze v zamořeném pásmu je 20 %. Ve Společenství se však virus vyskytuje zejména v období přibližně šesti měsíců (od konce jara do poloviny podzimu). Proto uvedená 2 % představují konzervativní odhad očekávané měsíční míry sérokonverze.

1.1.2.2 Sérologické/virologické prohlídky:

- se skládají alespoň z aktivního ročního programu sérologického/virologického testování populace vnímavých druhů, jehož cílem je odhalení důkazů o přenosu viru katarální horečky ovcí na základě namátkového sérologického testování a/nebo virologického testování provedeného ve všech epizootologicky relevantních zeměpisných oblastech a v tom období roku, kdy je odhalení sérokonverze pravděpodobnější,
- musí mít takovou formu, aby vzorky byly reprezentativní a přizpůsobené struktuře populace vnímavých druhů, u které se má odběr vzorku v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti provést, a aby velikost vzorku byla vypočtena tak, aby odhalila prevalenci 20 % se spolehlivostí 95 % v populaci vnímavých druhů v dané epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti,
- musí zajistit, aby séropozitivní zvířata z očkovaných nebo imunizovaných populací nebyla zahrnuta do sérologických prohlídek,
- musí zajistit, že laboratorní testování má takovou formu, aby po pozitivních screeningových testech následovaly specifické sérologické/virologické testy zaměřené na sérotyp nebo sérotypy katarální horečky ovcí, jejichž přítomnost se v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti očekává, nezbytné pro zjištění specifického sérotypu, který se vyskytuje,
- mohou mít také takovou formu, aby sledovaly proočkování a rozšíření různých sérotypů katarální horečky ovcí přítomných v uzavřeném pásmu.

1.1.2.3 Cílené sledování rizik:

- se skládá alespoň z formálního a náležitě zdokumentovaného probíhajícího systému, jehož cílem je prokázat nepřítomnost určitých specifických sérotypů katarální horečky ovcí,
- uplatňuje se na cílovou populaci vnímavých zvířat vystavených relativně vysokému riziku na základě jejich polohy, zeměpisné situace a epizootologie sérotypu nebo sérotypů katarální horečky ovcí, jejichž přítomnost se v dané epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti očekává,
- musí mít strategii odběru vzorků, která je přizpůsobena vymezené cílové populaci. Velikost vzorku byla vypočtena tak, aby odhalila prevalenci (na základě známého rizika cílové populace) se spolehlivostí 95 % v cílové populaci dané epidemiologicky relevantní zeměpisné oblasti. Vždy, když vzorky nepocházejí od jednotlivých zvířat, musí být velikost vzorku přizpůsobena podle citlivosti použitých diagnostických postupů.

1.2 Pro účely stanovení období sezónně prostého vektorů podle přílohy V tohoto nařízení musí entomologické sledování splňovat tyto požadavky:

- skládá se alespoň z aktivního ročního programu odchyty vektorů pomocí stálých nasávacích pastí, jejichž účelem je určení dynamiky populace vektoru,
- v souladu s předem stanovenými protokoly se použijí nasávací pasti vybavené ultrafialovým světlem. Pasti musí být v provozu celou noc a musí být v provozu neméně:
 - jednu noc v týdnu během měsíce před očekávaným počátkem a během měsíce před očekávaným koncem období sezónně prostého vektorů,
 - jednu noc v měsíci během období sezónně prostého vektorů,
- frekvenci provozu nasávacích pastí lze upravit na základě důkazů získaných v prvních třech letech jejich provozu,
- alespoň jedna nasávací past musí být umístěna v každé epizootologicky relevantní oblasti v celém pásmu sezónně prostém vektorů katarální horečky ovcí. Poměrná část pakomárků odebraných z nasávacích pastí musí být odeslána do specializované laboratoře, která může spočítat a určit podezřelé druhy vektorů.

1.3 Sledování s cílem poskytnout Komisi odůvodněné informace prokazující nepřítomnost výskytu viru katarální horečky ovcí v dané epizootologicky relevantní oblasti během období dvou let podle čl. 6 odst. 2:

- se skládá alespoň z jedné z těchto možností: sérologické sledování s použitím ověřovacích zvířat, sérologická/virologická prohlídka a cílené sledování rizik podle bodů 1.1.2.1, 1.1.2.2 a 1.1.2.3, nebo z jejich kombinace,
- musí mít takovou formu, aby vzorky byly reprezentativní a přizpůsobené struktuře populace vnímavých druhů, u které se má odběr vzorku v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti provést, a aby velikost vzorku byla vypočtena tak, aby odhalila prevalenci 20 % ⁽¹⁾ se spolehlivostí 95 % v populaci vnímavých druhů dané epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti, pokud nebylo provedeno hromadné očkování, nebo
- musí mít takovou formu, aby vzorky byly reprezentativní a přizpůsobené struktuře populace vnímavých druhů, u které se má odběr vzorků v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti provést, a aby velikost vzorku byla vypočtena tak, aby odhalila prevalenci 10 % ⁽²⁾ se spolehlivostí 95 % v populaci vnímavých druhů dané epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti, pokud nebylo provedeno hromadné očkování.

2. *Minimální požadavky na programy pro dozor nad katarální horečkou ovcí, které mají být provedeny členskými státy mimo uzavřená pásma*

Cílem programů pro dozor nad katarální horečkou ovcí je odhalit jakékoli možné zavlečení viru katarální horečky ovcí a prokázat nepřítomnost tohoto viru v těch členských státech nebo epizootologicky relevantních zeměpisných oblastech, které jsou tohoto viru prosté.

Programy pro dozor nad katarální horečkou ovcí se skládají alespoň z pasivního klinického dozoru a aktivního dozoru v laboratoři, jak je uvedeno v bodech 2.1 a 2.2.

2.1 Pasivní klinický dozor:

- se skládá z formálního a náležitě zdokumentovaného probíhajícího systému, jehož cílem je odhalování a šetření podezření, včetně systému včasného varování pro hlášení podezření. Vlastníci nebo držitelé zvířat i veterinární lékaři musí ihned hlásit jakékoli podezření příslušnému orgánu. Všechna podezření musí být neprodleně důkladně prošetřena příslušným orgánem, aby bylo možno potvrdit nebo vyloučit jakékoli ohnisko katarální horečky ovcí,
- musí být speciálně zesílen během období aktivity vektorů v oblastech se specifickým relativně vysokým rizikem na základě zeměpisných a epizootologických údajů,
- musí zajišťovat, aby se konaly informační kampaně, jejichž konkrétním cílem je umožnit vlastníkům nebo držitelům a veterinárním lékařům rozoznat klinické příznaky katarální horečky ovcí.

2.2 Aktivní dozor v laboratoři se skládá alespoň z jedné z těchto možností: sérologické sledování s použitím ověřovacích zvířat, sérologická/virologická prohlídka nebo cílený dozor nad riziky podle bodů 2.2.1, 2.2.2 a 2.2.3, nebo z jejich kombinace.

2.2.1 Sérologické sledování s použitím ověřovacích zvířat:

- sérologické sledování s použitím ověřovacích zvířat se skládá z aktivního ročního programu testování ověřovacích zvířat s cílem získat důkazy o přenosu viru katarální horečky ovcí mimo uzavřená pásma. Zvláštní pozornost je třeba věnovat vysoce rizikovým oblastem na základě zeměpisných nebo epizootologických údajů,
- ověřovací zvířata se testují nejméně každý měsíc během období aktivity příslušných vektorů, pokud je toto období známo. Pokud tato informace k dispozici není, ověřovací zvířata se testují nejméně jednou za měsíc v průběhu celého roku,

⁽¹⁾ Odhaduje se, že běžná roční míra sérokonverze v zamořeném pásmu je 20 %. Jestliže však existují důkazy o tom, že roční míra sérokonverze v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti je nižší než 20 %, musí být velikost vzorku vypočtena tak, aby odhalila nižší odhadovanou prevalenci.

⁽²⁾ Předpokládá se, že běžná roční míra sérokonverze v pásmu, kde proběhlo očkování, je 10 %. Jestliže však existují důkazy o tom, že roční míra sérokonverze v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti, kde proběhlo očkování, je nižší než 10 %, musí být velikost vzorku vypočtena tak, aby odhalila nižší odhadovanou prevalenci.

- minimální počet ověřovacích zvířat na referenční zeměpisnou jednotku pro účely sledování katarální horečky ovcí a dozoru nad katarální horečkou ovcí musí být reprezentativní a dostatečný, aby se odhalila 2 % měsíčního výskytu sérokonverze ⁽¹⁾ se spolehlivostí 95 % v každé referenční zeměpisné jednotce.

2.2.2 Sérologické/virologické prohlídky:

- se skládají alespoň z aktivního ročního programu sérologického/virologického testování populace vnímavých druhů, jehož cílem je odhalení důkazů o přenosu viru katarální horečky ovcí mimo uzavřená pásma na základě namátkového sérologického/virologického testování a/nebo virologického testování provedeného ve všech epizootologicky relevantních zeměpisných oblastech a v tom období roku, kdy je odhalení sérokonverze pravděpodobnější,
- musí mít takovou formu, aby vzorky byly reprezentativní a přizpůsobené struktuře populace vnímavých druhů, u které se má odběr vzorku v epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti provést, a aby velikost vzorku byla vypočtena tak, aby odhalila prevalenci 20 % se spolehlivostí 95 % v populaci vnímavých druhů v dané epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti,
- musí zajistit, aby séropozitivní zvířata z očkovaných nebo imunizovaných populací nebyla zahrnuta do sérologických prohlídek.

2.2.3 Cílený dozor nad riziky:

- se skládá z formálního a dobře zdokumentovaného probíhajícího systému, jehož cílem je prokázat nepřítomnost určitých specifických sérotypů katarální horečky ovcí,
- musí být založen na náležitých znalostech místních rizikových faktorů, tyto znalosti musí umožňovat určení specifického relativně vysokého rizika cílové populace, u níž má být odebrán vzorek,
- musí zajistit, aby byla strategie cíleného odběru vzorků přizpůsobena vymezené cílové populaci vystavené relativně vysokému riziku a že velikost vzorku byla vypočtena tak, aby odhalila prevalenci (na základě známého rizika cílové populace) se spolehlivostí 95 % v cílové populaci dané epizootologicky relevantní zeměpisné oblasti.

⁽¹⁾ Odhaduje se, že běžná roční míra sérokonverze v zamořeném pásmu je 20 %. Ve Společenství se však virus vyskytuje zejména v období přibližně šesti měsíců (od konce jara do poloviny podzimu). Proto uvedená 2 % představují konzervativní odhad očekávané měsíční míry sérokonverze."

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1109/2008**ze dne 6. listopadu 2008,****kterým se po sté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu,⁽¹⁾ a zejména na čl. 7 odst. 1 první odrážku uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 obsahuje seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.
- (2) Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN dne 10. října 2008 rozhodl pozměnit seznam osob, skupin a subjektů, jichž se má týkat zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů tím, že doplnil tři osoby na

seznam vzhledem k informacím o jejich spojení s Al-Kajdou.

- (3) Příloha I by měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (4) K zajištění účinnosti opatření stanovených tímto nařízením musí toto nařízení okamžitě vstoupit v platnost.
- (5) Komise dotčeným osobám sdělí důvody pro toto nařízení, poskytne jim příležitost se k těmto důvodům vyjádřit a na základě těchto vyjádření či případných dalších dostupných informací provede přezkum tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. listopadu 2008.

Za Komisi
Benita FERRERO-WALDNER
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění takto:

V oddílu „Fyzické osoby“ se doplňují tyto záznamy:

- (1) Adil Muhammad Mahmud **Abd Al-Khaliq** (*také znám jako:* (a) Adel Mohamed Mahmoud Abdul Khaliq; (b) Adel Mohamed Mahmood Abdul Khaled). Datum narození: 2.3.1984. Místo narození: Bahrajn. Cestovní pas č.: 1632207 (Bahrajn). Další informace: (a) Jednal jménem Al-Kajdy a Libyjské islámské bojové skupiny a poskytoval jim finanční, materiální a logistickou podporu, včetně poskytnutí elektrických součástí používaných ve výbušninách, počítačů, zařízení GPS a vojenského vybavení. (b) Vycvičen Al-Kajdou v oboru ručních střelných zbraní a výbušnin v jižní Asii, bojoval na straně Al-Kajdy v Afghánistánu. (c) Zatčen ve Spojených arabských emirátech v lednu 2007 za obvinění z členství v Al-Kajdě a Libyjské islámské bojové skupině. (d) Po odsouzení ve Spojených arabských emirátech koncem roku 2007 byl převezen do Bahrajnu počátkem roku 2008 k výkonu zbytku jeho trestu.
 - (2) Abd Al-Rahman Muhammad Jaffar **Ali** (*také znám jako:* (a) Abd al-Rahman Muhammad Jaffir; (b) Abd al-Rahman Muhammad Jafir Ali; (c) Abd al-Rahman Jaffir Ali; (d) Abdul Rahman Mohamed Jaffer Ali; (e) Abdulrahman Muhammad Jaffar; (f) Ali Al-Khal; (g) Abu Muhammad Al-Khal). Datum narození: 15.1.1968. Místo narození: Muharraq, Bahrajn. Státní příslušnost: Bahrajn. Další informace: (a) V Bahrajnu usazený poskytovatel finančních prostředků a pomocník Al-Kajdy. (b) V lednu 2008 odsouzen Bahrajnským vrchním trestním soudem za financování terorismu, absolvování teroristického výcviku, napomáhání jiným osobám v cestování za účelem získání teroristického výcviku v zahraničí, a za členství v teroristické organizaci. Propuštěn po rozsudku soudu a výkonu trestu. (c) Usazený v Bahrajnu (květen 2008).
 - (3) Khalifa: Muhammad Turki **Al-Subaiy** (*také znám jako:* (a) Khalifa Mohd Turki Alsubaie; (b) Khalifa Mohd Turki al-Subaie; (c) Khalifa Al-Subayi; (d) Khalifa Turki bin Muhammad bin al-Suayi). Datum narození: 1.1.1965. Státní příslušnost: Katar. Cestovní pas č.: 00685868 (Katar). Identifikační průkaz č.: 26563400140 (Katar). Další informace: (a) V Kataru usazený poskytovatel finančních prostředků a pomocník teroristů, který poskytl finanční podporu vrcholnému vedení Al-Kajdy a jednal jeho jménem, včetně přesunování rekrutů do výcvikových táborů v jižní Asii. (b) V lednu 2008 v nepřítomnosti odsouzen Bahrajnským vrchním trestním soudem za financování terorismu, absolvování teroristického výcviku, napomáhání jiným osobám v cestování za účelem získání teroristického výcviku v zahraničí, a za členství v teroristické organizaci. (c) Zatčen v Kataru v březnu 2008. Vykonává trest v Kataru (červen 2008).
-

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/95/ES

ze dne 22. října 2008,

kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního
výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách ⁽³⁾, byla věcně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

(2) Mezi právními předpisy o ochranných známkách platnými v členských státech před vstupem směrnice 89/104/EHS v platnost existovaly rozdíly, které mohly bránit volnému pohybu výrobků a služeb a mohly narušovat podmínky soutěže v rámci společného trhu. Bylo proto nezbytné tyto právní předpisy sblížit, a tak zajistit řádné fungování vnitřního trhu.

(3) Je důležité přihlédnout k řešením a výhodám, které může podnikům přejícím si získat ochranné známky poskytnout úprava ochranných známek Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 13.7.2007, s. 44.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. června 2007 (Úř. věst. C 146 E, 12.6.2008, s. 76) a rozhodnutí Rady ze dne 25. září 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ Viz část A přílohy I.

(4) Nezdá se být nutné provést sblížení právních předpisů členských států o ochranných známkách v celém rozsahu. Postačuje, omezí-li se sblížení na ty vnitrostátní předpisy, které se bezprostředně dotýkají fungování vnitřního trhu.

(5) Tato směrnice by neměla členské státy zbavit práva i nadále chránit ochranné známky získané užíváním, ale pouze upravit vztahy mezi těmito známkami a ochrannými známkami získanými zápisem.

(6) Členské státy by si měly podržet úplnou volnost v úpravě procesních ustanovení o zápisu, zrušení a neplatnosti ochranných známek získaných zápisem. Mohou například stanovit formu řízení ve věcech zápisu a neplatnosti, rozhodnout, zda starší práva musí být uplatněna v řízení o zápisu nebo v řízení o neplatnosti nebo v obou řízeních, a upravit řízení o námitkách či průzkumové řízení z úřední povinnosti, popřípadě oboje, v případě, že starší práva mohou být uplatněna v řízení o zápisu. Členské státy by si měly ponechat možnost upravit účinky zrušení nebo neplatnosti ochranných známek.

(7) Tato směrnice by neměla vyloučit možnost použití na ochranné známky ustanovení jiných předpisů členských států, než jsou předpisy o ochranných známkách, jako jsou například předpisy o nekalé soutěži, občanskoprávní odpovědnosti nebo o ochraně spotřebitele.

(8) Dosažení cílů, jež sblížení právních předpisů sleduje, předpokládá, že podmínky pro nabytí a udržení práva k zapsané ochranné známce jsou v zásadě ve všech členských státech stejné. Je proto žádoucí vyhotovit příkladný seznam označení, která mohou tvořit ochrannou známku, jsou-li způsobilá odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků. Důvody zamítnutí nebo neplatnosti týkající se samotné známky, například nedostatečná rozlišovací způsobilost, nebo týkající se střetu mezi ochrannou známkou a staršími právy by měly být vyjmenovány taxativním způsobem, i když některé z těchto důvodů

jsou uvedeny fakultativně pro členské státy, které tudíž mohou zachovat nebo zavést tyto důvody ve svých právních předpisech. Členské státy by měly mít možnost zachovat nebo zavést ve svých právních předpisech důvody zamítnutí nebo neplatnosti související s podmínkami nabytí nebo udržení práva k ochranné známce, pro které neexistuje ustanovení o sblížení a které se týkají například způsobilosti být majitelem ochranné známky, obnovy zápisu ochranné známky nebo režimu poplatků či nedodržení procesních ustanovení.

(9) Pro snížení celkového počtu ochranných známek zapsaných a chráněných ve Společenství, a tím i snížení počtu sporů, které v souvislosti s nimi vznikají, je třeba vyžadovat, aby zapsané ochranné známky byly skutečně užívány pod sankcí jejich zrušení. Je nutné stanovit, že ochranná známka nemůže být prohlášena za neplatnou z důvodu existence neužívané starší ochranné známky, přičemž členské státy mohou použít stejnou zásadu ve vztahu k zápisu ochranné známky nebo mohou stanovit, že ochrannou známku nelze účinně uplatnit v řízení o porušení práva, je-li na základě námitky shledáno, že majitel ochranné známky může být zbaven svých práv. Ve všech těchto případech stanoví státy platná procesní pravidla.

(10) Pro usnadnění volného pohybu výrobků a služeb je prvotně nutné zajistit, aby zapsané ochranné známky požívaly podle právních předpisů všech členských států stejnou ochranu. To však nebrání členským státům poskytnout širší ochranu ochranným známkám, které získaly dobré jméno.

(11) Ochrana poskytnutá zapsané ochranné známce, jejímž cílem je především zajistit ochranné známce funkci označení původu, by měla být v případě totožnosti známky a označení a výrobků nebo služeb absolutní. Ochrana by se měla vztahovat rovněž na případy podobnosti mezi známkou a označením a mezi výrobky nebo službami. Je nezbytné vykládat pojem podobnosti v souvislosti s nebezpečím záměny. Nebezpečí záměny, jehož posouzení závisí na mnoha faktorech, a zejména na povědomí o ochranné známce na trhu, na asociaci, která může vzniknout mezi užívaným označením a zapsanou známkou, na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi označenými výrobky nebo službami, by mělo představovat zvláštní podmínku ochrany. Způsoby zjištění nebezpečí záměny, a zejména důkazní břemeno, by měly být upraveny vnitrostátními procesními předpisy, které by neměly být touto směrnicí dotčeny.

(12) Je důležité stanovit z důvodů právní jistoty, a aniž jsou neoprávněně dotčeny zájmy majitele starší ochranné známky, že tento majitel již nemůže žádat prohlášení ochranné známky za neplatnou ani podávat námitky proti užívání pozdější ochranné známky, pokud vědomě strpěl její užívání po dlouhou dobu, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky nebyla podána v dobré víře.

(13) Členské státy jsou vázány Pařížskou úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví. Je třeba, aby ustanovení této směrnice byla zcela v souladu s ustanoveními uvedené úmluvy. Závazky členských států vyplývající z této úmluvy by neměly být touto směrnicí dotčeny. Případně by se měl použít čl. 307 druhý pododstavec Smlouvy.

(14) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnice 89/104/EHS ve vnitrostátním právu stanovené v části B přílohy I,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na individuální, kolektivní, garanční nebo certifikační ochranné známky pro výrobky nebo služby, které byly zapsány nebo přihlášeny v jednom z členských států nebo u Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo jsou předmětem mezinárodního zápisu s účinky pro členský stát.

Článek 2

Označení, jež mohou tvořit ochrannou známku

Ochrannou známkou může být jakékoli označení schopné grafického ztvárnění, zejména slova, včetně osobních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho balení, pokud jsou tato označení způsobilá odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků či služeb jiných podniků.

Článek 3

Důvody pro zamítnutí či neplatnost

1. Do rejstříku nesmějí být zapsány, a jsou-li zapsány, mohou být prohlášeny neplatnými

a) označení, která nemohou tvořit ochrannou známku;

- b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;
- c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;
- d) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech;
- e) označení, která jsou tvořena výlučně
- i) tvarem, který vyplývá z povahy samotného výrobku,
- ii) tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku,
- iii) tvarem, který dává výrobku podstatnou hodnotu;
- f) ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy;
- g) ochranné známky, které by mohly klamat veřejnost, například pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby;
- h) ochranné známky, k jejichž zápisu nebyl dán souhlas příslušnými orgány a mají být zamítnuty nebo prohlášeny za neplatné podle článku 6ter Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen „Pařížská úmluva“).

2. Každý členský stát může stanovit, že ochranná známka nesmí být zapsána do rejstříku, a je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou, pokud

- a) užívání ochranné známky může být zakázáno podle jiného právního předpisu dotčeného členského státu nebo Společenství, než jsou předpisy o ochranných známkách;
- b) ochranná známka obsahuje znak vysoké symbolické hodnoty, zejména náboženský symbol;
- c) ochranná známka obsahuje znaky, emblémy a erby jiné než ty, jež jsou uvedeny v článku 6ter Pařížské úmluvy, a představující veřejný zájem, ledaže by příslušný orgán v souladu s právními předpisy členského státu dal souhlas k jejímu zápisu;

- d) přihlášku ochranné známky podal přihlašovatel, který nebyl v dobré víře.

3. Přihláška ochranné známky není zamítnuta nebo v případě, že je ochranná známka zapsána, není prohlášena za neplatnou podle odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud před podáním přihlášky získala v důsledku užívání rozlišovací způsobilost. Nadto mohou členské státy stanovit, že se toto ustanovení použije také v případě, že rozlišovací způsobilost byla získána po dni podání přihlášky ochranné známky nebo po dni jejího zápisu.

4. Členský stát může odchýlně od odstavců 1, 2 a 3 stanovit, že důvody pro zamítnutí nebo neplatnost, které platily v tomto státě přede dnem vstupu v platnost předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí 89/104/EHS, platí pro ochranné známky, jejichž přihláška byla podána před tímto dnem.

Článek 4

Další důvody zamítnutí či neplatnosti týkající se střetu se staršími právy

1. Ochranná známka nesmí být zapsána do rejstříku, a je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou,

- a) pokud je totožná se starší ochrannou známkou a výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky nebo byla ochranná známka zapsána, jsou totožné s výrobky nebo službami, pro které je starší známka chráněna;
- b) pokud z důvodu totožnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti či podobnosti výrobků nebo služeb, na něž se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti, včetně nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

2. Pro účely odstavce 1 se „staršími ochrannými známkami“ rozumějí

- a) ochranné známky s dřívějším datem podání přihlášky, s přihlédnutím k případnému právu přednosti uplatněnému ve vztahu k těmto ochranným známkám, jež patří do těchto kategorií:

i) ochranné známky Společenství,

- ii) ochranné známky zapsané v členském státě nebo, v případě Belgie, Lucemburska či Nizozemska, u Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví,

- iii) ochranné známky, které jsou předmětem mezinárodního zápisu s účinky pro členský stát;
- b) ochranné známky Společenství, které si v souladu s nařízením Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ platně činí nárok na senioritu na základě ochranné známky uvedené v písm. a) bodech ii) a iii), i když se majitel této ochranné známky vzdal nebo známka zanikla;
- c) přihlášky ochranných známek uvedených v písmenech a) a b) s podmínkou jejich zápisu;
- d) ochranné známky, které ke dni podání přihlášky ochranné známky nebo případně ke dni práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky, jsou „obecně známé“ v členském státě ve smyslu článku 6bis Pařížské úmluvy.
3. Ochranná známka nesmí být dále zapsána, a je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou, pokud je totožná se starší ochrannou známkou Společenství ve smyslu odstavce 2 nebo je jí podobná a pokud má být nebo byla zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší známka zapsána, jestliže tato ochranná známka Společenství získala ve Společenství dobré jméno a užívání pozdější ochranné známky bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství anebo jim působilo újmu.
4. Členský stát může stanovit, že ochranná známka nesmí být zapsána, a je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou, pokud
- a) ochranná známka je totožná se starší vnitrostátní ochrannou známkou ve smyslu odstavce 2 nebo je jí podobná a pokud má být nebo byla zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, jestliže starší ochranná známka získala v daném členském státě dobré jméno a užívání pozdější ochranné známky bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim působilo újmu;
- b) práva k nezapsané známce nebo jinému označení užívanému v obchodním styku byla nabyta přede dnem podání přihlášky pozdější ochranné známky nebo přede dnem práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce pozdější ochranné známky a tato nezapsaná známka nebo jiné označení dává svému majiteli právo zakázat užívání pozdější ochranné známky;
- c) užívání ochranné známky může být zakázáno na základě jiného staršího práva, než jsou práva uvedená v odstavci 2 a v písmenu b) tohoto odstavce, a zejména
- i) práva na jméno,
- ii) práva na ochranu projevů osobní povahy,
- iii) práva autorského,
- iv) práva průmyslového vlastnictví;
- d) ochranná známka je totožná se starší kolektivní ochrannou známkou nebo je jí podobná a právo vyplývající ze starší známky zaniklo ve lhůtě nejvýše tří let před podáním přihlášky;
- e) ochranná známka je totožná se starší garanční nebo certifikační známkou nebo je jí podobná a právo vyplývající z takové starší známky zaniklo před podáním přihlášky ve lhůtě, jejíž délku stanoví členský stát;
- f) ochranná známka je totožná se starší ochrannou známkou, která byla zapsána pro stejné nebo podobné výrobky či služby nebo je jí podobná, a právo vyplývající ze starší známky zaniklo z důvodu neobnovení zápisu ve lhůtě nejvýše dvou let před podáním přihlášky, ledaže majitel starší ochranné známky souhlasil se zápisem pozdější ochranné známky nebo svou ochrannou známkou neužíval;
- g) ochranná známka může vést k záměně s ochrannou známkou, která byla užívána ke dni podání přihlášky v zahraničí a která se tam dosud užívá, pokud přihlašovatel při podání přihlášky nejednal v dobré víře.
5. Členské státy mohou stanovit, že za určitých okolností nemusí být přihláška zamítnuta nebo ochranná známka prohlášena za neplatnou, pokud majitel starší ochranné známky nebo jiného staršího práva souhlasí se zápisem pozdější ochranné známky.
6. Členský stát může odchýlně od odstavců 1 až 5 stanovit, že důvody pro zamítnutí nebo neplatnost, které platily v tomto státě přede dnem vstupu v platnost předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí 89/104/EHS, platí pro ochranné známky, jejichž přihláška byla podána před tímto dnem.

Článek 5

Práva z ochranné známky

1. Ze zapsané ochranné známky vyplývají pro jejího majitele výlučná práva. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly

- a) označení totožné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je známka zapsána;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1.

b) označení, u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a totožnosti či podobnosti výrobků nebo služeb označovaných ochrannou známkou a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti, včetně nebezpečí asociace označení s ochrannou známkou.

2. Každý členský stát může rovněž stanovit, že majitel je oprávněn zakázat všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby užívaly v obchodním styku označení totožné s ochrannou známkou nebo jí podobné pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro něž byla ochranná známka zapsána, jestliže tato ochranná známka získala v členském státě dobré jméno a užívání takového označení bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim působilo újmu.

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2, může být zakázáno zejména

- a) umísťovat označení na výrobky nebo jejich obaly;
- b) nabízet výrobky pod tímto označením, uvádět je na trh nebo skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;
- c) dovážet či vyvážet pod tímto označením výrobky;
- d) užívat toto označení v obchodních listinách a v reklamě.

4. Jestliže podle práva dotčeného členského státu užívání označení za podmínek uvedených v odst. 1 písm. b) nebo odstavci 2 nemohlo být zakázáno přede dnem vstupu v platnost předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí 89/104/EHS, nelze na základě práv z ochranné známky podávat námitky proti pokračování v užívání tohoto označení.

5. Odstavce 1 až 4 se nedotýkají těch předpisů členského státu, které se týkají ochrany proti užívání označení k jinému účelu, než je rozlišování výrobků nebo služeb, pokud užívání tohoto označení bez řádného důvodu neoprávněně těží z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim působí újmu.

Článek 6

Omezení účinků ochranné známky

1. Ochranná známka neopravňuje majitele, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku

- a) své jméno a adresu;

b) údaje týkající se druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby anebo jiných jejich vlastností;

c) ochrannou známkou, je-li to nezbytné k označení účelu výrobku nebo služby, zejména v případě příslušenství nebo náhradních dílů,

pokud je užívá v souladu s poctivými zvyklostmi v průmyslu nebo v obchodě.

2. Ochranná známka neopravňuje majitele, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku starší právo, které má jen místní působnost, je-li toto právo uznáno právem dotčeného členského státu a je užíváno v rámci daného území.

Článek 7

Vyčerpání práv z ochranné známky

1. Ochranná známka neopravňuje majitele, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny majitelem nebo s jeho souhlasem na trh ve Společenství.

2. Odstavec 1 se nepoužije, podává-li majitel na základě legitimních důvodů námitky proti dalšímu uvádění výrobků na trh, zejména když došlo ke změně nebo zhoršení stavu výrobků poté, co byly uvedeny na trh.

Článek 8

Licence

1. Ochranná známka může být předmětem licence pro některé nebo všechny výrobky či služby, pro které byla zapsána, a pro celé území dotčeného členského státu nebo jeho část. Licence může být výlučná nebo nevýlučná.

2. Majitel ochranné známky může uplatnit svá práva z této známky proti nabyvateli, který poruší některé z ustanovení licenční smlouvy týkající se

- a) trvání licence;
- b) podoby v jaké může být ochranná známka užívána;
- c) povahy výrobků či služeb, pro které je poskytnuta licence;
- d) území, na němž může být ochranná známka užívána, nebo
- e) jakosti výrobků či služeb vyráběných či poskytovaných nabyvatelem licence.

Článek 9

Zánik práva strpěním

1. Majitel starší ochranné známky ve smyslu čl. 4 odst. 2, který strpěl užívání pozdější ochranné známky v některém členském státě a v tomto státě zapsané nepřetržitě po dobu pěti let, vědom si jejího užívání, již není oprávněn na základě starší ochranné známky žádat prohlášení pozdější známky za neplatnou ani podávat námitky proti jejímu užívání pro výrobky nebo služby, pro něž byla pozdější ochranná známka užívána, ledaže přihláška pozdější ochranné známky nebyla podána v dobré víře.

2. Každý členský stát může stanovit, že se odstavec 1 vztahuje na majitele starší ochranné známky uvedené v čl. 4 odst. 4 písm. a) nebo na držitele jiného staršího práva uvedeného v čl. 4 odst. 4 písm. b) nebo c).

3. V případech uvedených v odstavci 1 nebo 2 není majitel později zapsané ochranné známky oprávněn podávat námitky proti užívání staršího práva, přestože toto právo již nemůže být proti pozdější ochranné známce uplatněno.

Článek 10

Užívání ochranných známek

1. Jestliže majitel bez řádného důvodu během období pěti let ode dne, kdy skončilo řízení o přihlášce, ochrannou známku skutečně neužíval v dotčeném členském státě pro výrobky či služby, pro které byla zapsána, nebo toto užívání přerušil na nepřetržité období pěti let, podléhá ochranná známka sankcím stanoveným touto směrnicí.

Za užívání ve smyslu prvního pododstavce se považuje rovněž

a) užívání ochranné známky v podobě, která se liší v jednotlivostech neměnicích rozlišovací způsobilost ochranné známky v té podobě, jak byla zapsána;

b) umístování ochranné známky na výrobky nebo jejich obaly v dotčeném členském státě výlučně za účelem vývozu.

2. Užívání ochranné známky se souhlasem majitele nebo užívání osobou, která má oprávnění užívat kolektivní známku nebo garanční či certifikační známku, se považuje za užívání majitelem.

3. Pokud jde o ochranné známky zapsané přede dnem vstupu v platnost předpisů nezbytných k zajištění souladu se směrnicí 89/104/EHS v dotčeném členském státě,

a) jestliže předpisy platné před tímto dnem stanovily sankce za neužívání ochranné známky po určitou nepřetržitou dobu, má se za to, že lhůta pěti let uvedená v odst. 1 prvním pododstavci začala běžet v týž den jako období neužívání k tomuto dni již započaté;

b) jestliže před tímto dnem neplatily žádné předpisy o neužívání, začne lhůta pěti let uvedená v odst. 1 prvním pododstavci běžet nejdříve k tomuto dni.

Článek 11

Sankce za neužívání ochranné známky v soudním a správním řízení

1. Ochranná známka nemůže být prohlášena za neplatnou z důvodu existence starší ochranné známky, pokud tato starší ochranná známka nesplňuje podmínky užívání uvedené v čl. 10 odst. 1 a 2 nebo případně čl. 10 odst. 3.

2. Členský stát může stanovit, že přihláška ochranné známky nemůže být zamítnuta z důvodu existence starší ochranné známky, pokud tato starší ochranná známka nesplňuje podmínky užívání uvedené v čl. 10 odst. 1 a 2 nebo případně čl. 10 odst. 3.

3. Aniž je dotčeno použití článku 12, může každý členský stát stanovit, že v řízení o porušení práva nelze účinně uplatnit ochrannou známku, je-li podán protinávrh na zrušení a je-li na základě námítky určeno, že majitel ochranné známky může být zbaven svých práv podle čl. 12 odst. 1.

4. Jestliže byla starší ochranná známka užívána pouze pro část výrobků nebo služeb, pro které je zapsána, je pro účely použití odstavců 1, 2 a 3 považována za zapsanou pouze pro tuto část výrobků nebo služeb.

Článek 12

Důvody zrušení

1. Majitel ochranné známky může být zbaven svých práv, jestliže bez řádného důvodu po nepřetržitou dobu pěti let ochrannou známku skutečně neužíval v členském státě pro výrobky či služby, pro které byla zapsána.

Nikdo však nemůže žádat, aby byl majitel ochranné známky zbaven svých práv, jestliže v době mezi uplynutím pětiletého období a podáním návrhu na zrušení bylo započato se skutečným užíváním ochranné známky nebo se v něm pokračovalo.

K započetí užívání nebo k jeho pokračování, k němuž došlo během období tří měsíců před podáním návrhu na zrušení, přičemž tato lhůta začíná běžet nejdříve po uplynutí období pěti let nepřetržitého neužívání, se však nepřihlíží, pokud byly přípravy k započetí nebo pokračování v užívání podniknuty až poté, co se majitel dozvěděl, že může být podán návrh na zrušení.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, může být majitel ochranné známky zbaven svých práv, jestliže známka po dni, ke kterému byla zapsána,

- a) se v důsledku činnosti nebo nečinnosti majitele stala v oblasti obchodu označením obvyklým pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána;
- b) v důsledku užívání majitelem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, může vést ke klamání veřejnosti, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

Článek 13

Důvody zamítnutí, zrušení nebo neplatnosti vztahující se pouze k některým výrobkům nebo službám

Existují-li důvody zamítnutí, zrušení nebo neplatnosti ochranné známky jen pro část výrobků nebo služeb, pro něž byla ochranná známka zapsána nebo přihlášena, týká se zamítnutí přihlášky nebo zrušení či neplatnosti ochranné známky pouze těchto výrobků nebo služeb.

Článek 14

Dodatečné prohlášení neplatnosti nebo zrušení ochranné známky

Je-li pro ochrannou známku Společenství, které se majitel vzdal nebo která zanikla, uplatněna seniorita, může být starší ochranná známka prohlášena za neplatnou nebo zrušena dodatečně.

Článek 15

Zvláštní ustanovení o známkách kolektivních, garančních a certifikačních

1. Aniž je dotčen článek 4, mohou členské státy, jejichž právní předpisy umožňují zápis kolektivních, garančních či certifikačních známek, stanovit, že tyto známky nesmějí být zapsány nebo mohou být zrušeny či prohlášeny za neplatné i z jiných důvodů, než jsou uvedeny v člácích 3 a 12, vyžaduje-li to funkce těchto známek.

2. Členské státy mohou odchylně od čl. 3 odst. 1 písm. c) stanovit, že kolektivní, garanční nebo certifikační známky mohou tvořit i takové značky nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobků nebo služeb. Taková známka neopravňuje majitele, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodních vztazích takové značky nebo údaje, pokud jich užívá v souladu s poctivými zvyklostmi v průmyslu nebo obchodě; zejména takovou známku nelze uplatnit vůči třetí osobě, která je oprávněna používat zeměpisný název.

Článek 16

Sdělení

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17

Zrušení

Směrnice 89/104/EHS ve znění rozhodnutí uvedeného v části A přílohy I se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení uvedené směrnice ve vnitrostátním právu stanovené v části B přílohy I.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 18

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 22. října 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
J.-P. JOUYET

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následná změna

(uvedené v článku 17)

Směrnice Rady 89/104/EHS

(Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1)

Rozhodnutí Rady 92/10/EHS

(Úř. věst. L 6, 11.1.1992, s. 35)

ČÁST B

Lhůta pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedená v článku 17)

Směrnice	Lhůta pro provedení
89/104/EHS	31. prosince 1992

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 89/104/EHS	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Čl. 3 odst. 1 písm. a) až d)	Čl. 3 odst. 1 písm. a) až d)
Čl. 3 odst. 1 písm. e) návětí	Čl. 3 odst. 1 písm. e) návětí
Čl. 3 odst. 1 písm. e) první odrážka	Čl. 3 odst. 1 písm. e) bod i)
Čl. 3 odst. 1 písm. e) druhá odrážka	Čl. 3 odst. 1 písm. e) bod ii)
Čl. 3 odst. 1 písm. e) třetí odrážka	Čl. 3 odst. 1 písm. e) bod iii)
Čl. 3 odst. 1 písm. f), g) a h)	Čl. 3 odst. 1 písm. f), g) a h)
Čl. 3 odst. 2, 3 a 4	Čl. 3 odst. 2, 3 a 4
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Čl. 10 odst. 1	Čl. 10 odst. 1 první pododstavec
Čl. 10 odst. 2	Čl. 10 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 3	Čl. 10 odst. 2
Čl. 10 odst. 4	Čl. 10 odst. 3
Článek 11	Článek 11
Čl. 12 odst. 1 první věta	Čl. 12 odst. 1 první pododstavec
Čl. 12 odst. 1 druhá věta	Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 12 odst. 1 třetí věta	Čl. 12 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 12 odst. 2	Čl. 12 odst. 2
Článek 13	Článek 13
Článek 14	Článek 14
Článek 15	Článek 15
Čl. 16 odst. 1 a 2	—
Čl. 16 odst. 3	Článek 16
—	Článek 17
—	Článek 18
Článek 17	Článek 19
—	Příloha I
—	Příloha II

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KONFERENCE ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ

ROZHODNUTÍ ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ

ze dne 29. října 2008

o nakládání s dokumenty týkajícími se civilních misí pro řešení krizí a vojenských operací EU

(2008/836)

ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ EVROPSKÉ UNIE,

vzhledem k těmto důvodům:

z ukončených, probíhajících a budoucích civilních misí a vojenských operací pro řešení krizí prováděných pod záštitou Rady Evropské unie po ukončení misí a operací archivujících u generálního sekretariátu Rady a napříště se považují za dokumenty v držení Rady.

(1) Pokud dokumenty týkající se civilních a vojenských operací Evropské unie pro řešení krizí nejsou v držení jednoho z orgánů, nespádají do oblasti působnosti práva Společenství týkajícího se historických archivů a přístupu veřejnosti k dokumentům.

2. Dokumenty uvedené v odstavci 1 nezahrnují dokumenty týkající se personálních otázek, smlouvy se třetími stranami a související dokumenty ani méně významné dokumenty.

(2) Jelikož se tyto dokumenty týkají oblastí činnosti Evropské unie, je vhodné, aby byly archivovány Generálním sekretariátem Rady Evropské unie (dále jen „generální sekretariát Rady“). Tyto dokumenty by měly být napříště považovány za dokumenty Rady a mělo by se na ně vztahovat nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise a nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti⁽²⁾,

3. Generální sekretariát Rady zajistí, aby utajované dokumenty členských států nebo jiných orgánů byly chráněny v souladu s bezpečnostními předpisy Rady přijatými rozhodnutím Rady 2001/264/ES⁽³⁾.

4. Členské státy budou napomáhat generálnímu sekretariátu Rady při získávání kopií dokumentů uvedených v odstavci 1.

ROZHODLI TAKTO:

Článek 1

1. Pro účely uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 a nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 se dokumenty

5. Dokumenty uvedené v odstavci 1 se v archivech uloží na zvláštním místě. Zaměstnanci nakládající s těmito dokumenty projdou v této souvislosti školením o dokumentech z oblasti evropské bezpečnostní a obranné politiky a o nakládání s utajovanými informacemi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 29. října 2008.

Předseda
P. SELLAL

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 29. října 2008

o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou bavlnu LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003

(oznámeno pod číslem K(2008) 6204)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/837/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 3. března 2005 podala společnost Bayer Crop-Science AG v souladu s články 5 a 17 nařízení (ES) č. 1829/2003 příslušnému orgánu Nizozemska žádost o uvedení potravin, složek potravin a krmiv, které obsahují bavlnu LLCotton25, sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh (dále jen „žádost“).
- (2) Žádost se rovněž vztahuje na uvedení dalších produktů, které obsahují bavlnu LLCotton25 nebo z ní sestávají, na trh pro stejná použití, jaká má jiná bavlna, s výjimkou pěstování. V souladu s ustanovením čl. 5 odst. 5 a čl. 17 odst. 5 nařízení (ES) č. 1829/2003 proto žádost obsahuje údaje a informace požadované přílohami III a IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS⁽²⁾ a informace a závěry o hodnocení rizika provedeném v souladu se zásadami stanovenými v příloze II směrnice 2001/18/ES.
- (3) Dne 16. dubna 2007 vydal Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „EFSA“) v souladu s články 6 a 18 nařízení (ES) č. 1829/2003 příznivé stanovisko a dospěl

k závěru, že je nepravděpodobné, že by uvedení produktů, které obsahují bavlnu LLCotton25 popsanou v žádosti, sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny (dále jen „produkty“), na trh mělo v souvislosti se zamýšleným použitím nepříznivé účinky na lidské zdraví, zdraví zvířat nebo na životní prostředí⁽³⁾. Ve svém stanovisku zvážil EFSA všechny konkrétní otázky a námitky, které členské státy vznesly v rámci konzultace příslušných vnitrostátních orgánů podle čl. 6 odst. 4 a čl. 18 odst. 4 uvedeného nařízení.

- (4) EFSA dospěl především k závěru, že srovnávací analýza složení a agronomické analýzy ukazují, že bavlna LLCotton25 je v podstatě rovnocenná s protějškem, který nebyl geneticky modifikován, a proto není zapotřebí dalších studií bezpečnosti na laboratorních zvířatech (např. devadesátidenní studie toxicity na laboratorních kryších).
- (5) EFSA ve svém stanovisku rovněž dospěl k závěru, že žadatelem předložený plán monitorování životního prostředí sestávající z plánu celkového dohledu je v souladu se zamýšleným použitím daných produktů. Avšak vzhledem k fyzikálním vlastnostem semen bavlny a způsobům dopravy EFSA doporučil, aby se v rámci celkového dohledu zavedla zvláštní opatření k aktivnímu sledování výskytu volně rostoucích rostlin bavlny v oblastech, kde může dojít k náhodnému uvolnění semen.
- (6) Plán monitorování předložený žadatelem byl upraven tak, aby byl v souladu s tímto doporučením EFSA.
- (7) S ohledem na předcházející úvahy by mělo být povolení pro tyto produkty uděleno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753816_1178620785856.htm

- (8) Každému GMO by měl být přiřazen jednoznačný identifikační kód stanovený v nařízení Komise (ES) č. 65/2004 ze dne 14. ledna 2004, kterým se zřizuje systém tvorby a přiřazování jednoznačných identifikačních kódů pro geneticky modifikované organismy ⁽¹⁾.
- (9) Na základě stanoviska EFSA se zdá, že pro potraviny, složky potravin a krmiva, které obsahují bavlnu LLcotton25, sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, nejsou nutné žádné jiné zvláštní požadavky na označování než ty, které jsou stanoveny v čl. 13 odst. 1 a čl. 25 odst. 2 nařízení (ES) č. 1829/2003. Avšak v zájmu zajištění toho, že se produkty budou používat v rámci povolení stanoveného tímto rozhodnutím, by označení krmiv, která obsahují GMO nebo z nich sestávají, a jiných produktů než potravin a krmiv, které obsahují GMO nebo z nich sestávají, pro něž se žádá o povolení, mělo také jasně uvádět, že dané produkty nesmějí být použity k pěstování.
- (10) Podobným způsobem stanovisko EFSA neopravňuje k uložení zvláštních podmínek nebo omezení pro uvedení produktů na trh a/nebo zvláštních podmínek nebo omezení pro jejich používání a nakládání s nimi, včetně požadavků na monitorování po uvedení na trh, ani žádných zvláštních podmínek týkajících se ochrany určitých ekosystémů/životního prostředí a/nebo zeměpisných oblastí, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 5 písm. e) a čl. 18 odst. 5 písm. e) nařízení (ES) č. 1829/2003.
- (11) Všechny příslušné informace o povolení produktů by měly být zaneseny do registru Společenství pro geneticky modifikované potraviny a krmiva stanoveného v nařízení (ES) č. 1829/2003.
- (12) V čl. 4 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1830/2003 ze dne 22. září 2003 o sledovatelnosti a označování geneticky modifikovaných organismů a sledovatelnosti potravin a krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů a o změně směrnice 2001/18/ES ⁽²⁾ jsou stanoveny požadavky na označování produktů sestávajících z GMO nebo obsahujících GMO.
- (13) Toto rozhodnutí má být oznámeno prostřednictvím Informačního systému pro biologickou bezpečnost smluvním stranám Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti k Úmluvě o biologické rozmanitosti podle čl. 9 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1946/2003 ze dne 15. července 2003 o přeshraničních pohybech geneticky modifikovaných organismů ⁽³⁾.
- (14) Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené předsedou; Komise proto dne 30. dubna 2008 předložila návrh Radě v souladu s článkem 5 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ⁽⁴⁾ s žádostí, aby Rada jednala do tří měsíců.
- (15) Rada se však ve stanovené lhůtě neusnesla; nyní by rozhodnutí měla přijmout Komise,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Geneticky modifikovaný organismus a jednoznačný identifikační kód

Geneticky modifikované bavlně (*Gossypium hirsutum*) LLcotton25, uvedené v písmenu b) přílohy tohoto rozhodnutí, se přiřazuje jednoznačný identifikační kód ACS-GHØØ1-3 v souladu s nařízením (ES) č. 65/2004.

Článek 2

Povolení

V souladu s podmínkami uvedenými v tomto rozhodnutí se pro účely čl. 4 odst. 2 a čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 1829/2003 povolují tyto produkty:

- potraviny a složky potravin, které obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3, sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny;
- krmiva, která obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3, sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny;
- jiné produkty než potraviny a krmiva, které obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3 nebo z ní sestávající, pro stejná použití, jaká má jiná bavlna, s výjimkou pěstování.

Článek 3

Označování

1. Pro účely požadavků na označování stanovených v čl. 13 odst. 1 a čl. 25 odst. 2 nařízení (ES) č. 1829/2003 a v čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 1830/2003 je „název organismu“ „bavlna“.

2. Na štítku a v průvodních dokumentech produktů, které obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3 nebo z ní sestávající, uvedených v čl. 2 písm. b) a c) musí být uvedena slova „není určeno k pěstování“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 10, 16.1.2004, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 287, 5.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 4**Monitorování účinků na životní prostředí**

1. Držitel povolení zajistí, aby byl zaveden a prováděn plán monitorování účinků na životní prostředí stanovený v písmenu h) přílohy.
2. Držitel povolení musí každoročně předkládat Komisi zprávy o provádění a výsledcích činností stanovených v plánu monitorování.

Článek 5**Registr Společenství**

Informace v příloze tohoto rozhodnutí se zanesou do registru Společenství pro geneticky modifikované potraviny a krmiva stanoveného v článku 28 nařízení (ES) č. 1829/2003.

Článek 6**Držitel povolení**

Držitelem povolení je společnost Bayer CropScience AG.

Článek 7**Platnost**

Toto rozhodnutí se použije po dobu deseti let ode dne jeho oznámení.

Článek 8**Určení**

Toto rozhodnutí je určeno společnosti Bayer CropScience AG, Alfred-Nobel-Strasse 50, D-40789 Monheim am Rhein, Německo.

V Bruselu dne 29. října 2008.

Za Komisi

Androulla VASSILIOU

členka Komise

PŘÍLOHA

a) **Žadatel a držitel povolení:**

Název: Bayer CropScience AG

Adresa: Alfred-Nobel-Strasse 50, D-40789 Monheim am Rhein, Německo

b) **Určení a specifikace produktů:**

1. potraviny a složky potravin, které obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3, sestávají z ní nebo jsou z ní vyrobeny;
2. krmiva, která obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3, sestávají z ní nebo jsou z ní vyrobená;
3. jiné produkty než potraviny a krmiva, které obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3 nebo z ní sestávají, pro stejná použití, jaká má jiná bavlna, s výjimkou pěstování.

Geneticky modifikovaná bavlna ACS-GHØØ1-3 popsána v žádosti exprimuje protein PAT, který rostlině propůjčuje schopnost tolerance k herbicidu na bázi glufosinátu amonného.

c) **Označování:**

1. Pro účely zvláštních požadavků na označování stanovených v čl. 13 odst. 1 a čl. 25 odst. 2 nařízení (ES) č. 1829/2003 a v čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 1830/2003 je „název organismu“ „bavlna“.
2. Na štítku a v průvodních dokumentech produktů, které obsahují bavlnu ACS-GHØØ1-3 nebo z ní sestávají, uvedených v čl. 2 písm. b) a c) tohoto rozhodnutí musí být uvedena slova „není určeno k pěstování“.

d) **Metoda detekce:**

- Případově specifická metoda založená na polymerázové řetězové reakci v reálném čase pro kvantifikaci bavlny ACS-GHØØ1-3.
- Validovaná na základě osiva referenční laboratoří Společenství zřízenou podle nařízení (ES) č. 1829/2003 a zveřejněná na adrese <http://gmo-crl.jrc.it/statusofdoss.htm>
- Referenční materiál: AOCs 0306-A a AOCs 0306-E přístupné u American Oil Chemists Society na adrese http://www.aocs.org/tech/crm/bayer_cotton.cfm

e) **Jednoznačný identifikační kód:**

ACS-GHØØ1-3

f) **Informace požadované na základě přílohy II Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti k Úmluvě o biologické rozmanitosti:**

Informační systém pro biologickou bezpečnost, č. záznamu: viz [doplň se při oznámení].

g) **Podmínky nebo omezení pro uvedení produktů na trh, jejich použití nebo nakládání s nimi:**

Nejsou stanoveny.

h) **Plán monitorování:**

Plán monitorování účinků na životní prostředí v souladu s přílohou VII směrnice 2001/18/ES

[Odkaz: plán zveřejněný na internetu]

i) **Požadavky na monitorování po uvedení na trh pro použití potravin k lidské spotřebě:**

Nejsou stanoveny.

Poznámka: Časem se může ukázat, že odkazy na příslušné dokumenty je třeba upravit. Tyto úpravy budou zveřejňovány formou aktualizace registru Společenství pro geneticky modifikované potraviny a krmiva.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 3. listopadu 2008

o preventivním očkování proti nízkopatogenní influenze ptáků u divokých kachen v Portugalsku a o některých opatřeních na omezení přesunů této drůbeže a jejích produktů

(oznámeno pod číslem K(2008) 6348)

(Pouze portugalské znění je závazné)

(2008/838/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS⁽¹⁾, a zejména na čl. 57 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2005/94/ES stanoví určitá preventivní opatření zaměřená na dozor nad influencí ptáků a její včasnou detekci a na zvyšování povědomí a připravenosti příslušných orgánů a chovatelské komunity ohledně rizik této nákazy.
- (2) Od září 2007 se v některých hospodářstvích s chovem drůbeže ve střední a západní části Portugalska, zejména v hospodářstvích s chovem drůbeže určené k dodávce k zavěření, objevují ohniska nízkopatogenní influenzy ptáků.
- (3) Portugalsko přijalo opatření podle směrnice 2005/94/ES k tlumení šíření této nákazy.
- (4) Posouzení rizik, které Portugalsko provedlo, určilo, že hospodářství s chovem divokých kachen (*Anas platyrhynchos*) určených k dodávce k zavěření (dále jen „divoké kachny“), by mohla představovat významnou a bezprostřední hrozbu šíření influenzy ptáků na území Portugalska nebo do ostatních členských států. Portugalsko se rozhodlo provést nouzové očkování s cílem potlačit ohnisko.
- (5) Rozhodnutí Komise 2008/285/ES⁽²⁾ schválilo plán nouzového očkování předložený Portugalskem. Uvedené rozhodnutí rovněž stanoví určitá opatření, která se použijí v hospodářství s chovem očkovaných divokých kachen a v hospodářstvích s neočkovanou drůbeží, včetně omezení přesunů pro očkované divoké kachny, jejich násadové vejce a divoké kachny vylíhnuté z těchto vajec v souladu se schváleným plánem očkování.

- (6) Provádění plánu nouzového očkování realizovaného Portugalskem bylo dokončeno dne 31. července 2008.
- (7) V souladu s článkem 8 rozhodnutí 2008/285/ES předložilo Portugalsko zprávu o provádění plánu nouzového očkování a podalo zprávu Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.
- (8) Na základě informací, které Portugalsko poskytlo, se zdá, že ohnisko bylo úspěšně potlačeno.
- (9) Na základě dalšího posouzení rizik se Portugalsko domnívá, že divoké kachny s vysokou plemennou hodnotou jsou v hospodářství stále vystaveny možnému riziku nákazy influencí ptáků, zejména v důsledku možného nepřímého kontaktu s volně žijícími ptáky. Portugalsko se proto rozhodlo, že bude v očkování proti influenci ptáků coby dlouhodobém opatření pokračovat, a to tím, že provede plán preventivního očkování v ohroženém hospodářství s chovem těchto divokých kachen v oblasti Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha.
- (10) Dopisem ze dne 10. září 2008 Portugalsko předložilo Komisi ke schválení plán preventivního očkování.
- (11) Podle uvedeného plánu preventivního očkování chce Portugalsko zahájit preventivní očkování, které se má provést do 31. července 2009.
- (12) Ve vědeckých stanoviscích ohledně využití očkování pro účely tlumení influenzy ptáků, která vydal Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) v roce 2005⁽³⁾, 2007⁽⁴⁾ a 2008⁽⁵⁾, komise pro zdraví a dobré životní podmínky zvířat uvedla, že nouzové a preventivní očkování proti influenci ptáků je cenným nástrojem pro doplnění opatření pro tlumení této nákazy.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2005) 266, s. 1–21. Scientific Opinion on Animal health and welfare aspects of Avian Influenza (Vědecké stanovisko k veterinárním hlediskům a k hlediskům dobrých životních podmínek zvířat u influenzy ptáků).

⁽⁴⁾ *The EFSA Journal* (2007) 489. Scientific Opinion on Vaccination against avian influenza of H5 and H7 subtypes in domestic poultry and captive birds (Vědecké stanovisko týkající se očkování proti influenci ptáků podtypů H5 a H7 u domácí drůbeže a ptactva chovaného v zajetí).

⁽⁵⁾ *The EFSA Journal* (2008) 715, 1–161. Scientific Opinion on Animal health and welfare aspects of avian influenza and the risks of its introduction into the EU poultry holdings (Vědecké stanovisko k veterinárním hlediskům a k hlediskům dobrých životních podmínek zvířat u influenzy ptáků a k rizikům jejího zavlečení do hospodářství s chovem drůbeže v EU).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 92, 3.4.2008, s. 37.

- (13) Komise navíc posoudila plán preventivního očkování předložený Portugalskem a je přesvědčena, že je v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství. S ohledem na epizootologickou situaci ohledně nízkopatogenní chřivky ptáků v Portugalsku, na druh hospodářství, v němž se má provést očkování, a na omezený rozsah plánu očkování je vhodné plán preventivního očkování schválit. Provádění tohoto plánu preventivního očkování rovněž poskytne další praktické zkušenosti a poznatky o účinnosti očkování divokých kachen.
- (14) Pro účely plánu preventivního očkování, které má Portugalsko provést, by měly být používány pouze očkovačí látky povolené v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků⁽¹⁾ nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky⁽²⁾.
- (15) Navíc by se měl v souladu s plánem preventivního očkování provádět dozor a laboratorní zkoušky v hospodářství s chovem očkovaných divokých kachen a v hospodářstvích s neočkovanou drůbeží.
- (16) Rovněž je vhodné zavést určitá omezení přesunů očkovaných divokých kachen, jejich násadových vajec a divokých kachen získaných od očkované drůbeže v souladu s plánem preventivního očkování. Vzhledem k nízkému počtu divokých kachen v hospodářství, kde se má provést preventivní očkování, a z důvodu vysledovatelnosti a z logistických důvodů by se neměli očkovaní ptáci z uvedeného hospodářství přemísťovat.
- (17) V souvislosti s obchodem s drůbeží určenou k dodávce k zazvěření přijalo Portugalsko dodatečná opatření podle rozhodnutí Komise 2006/605/ES ze dne 6. září 2006 o některých ochranných opatřeních v souvislosti s obchodem s drůbeží určenou k dodávce k zazvěření volně žijící zvěře uvnitř Společenství⁽³⁾.
- (18) Aby se snížil hospodářský dopad na dotčené hospodářství, měly by se stanovit některé odchylky od omezení přesunů pro divoké kachny získané od očkovaných divokých kachen, neboť takové přesuny nepředstavují zvláštní riziko šíření nákazy, pokud se provádí úřední dozor a dodržují se zvláštní veterinární požadavky pro obchod uvnitř Společenství.

- (19) Plán preventivního očkování by měl být schválen, aby mohl být do 31. července 2009 proveden.
- (20) Rozhodnutí 2008/285/ES by mělo být zrušeno, jelikož se po 31. červenci 2008 stalo zastaralým.
- (21) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí stanoví určitá opatření, která se použijí v Portugalsku při preventivním očkování divokých kachen (*Anas platyrhynchos*) určených k dodávce k zazvěření (dále jen „divoké kachny“) v hospodářství, které je vystaveno riziku chřivky ptáků. Tato opatření zahrnují určitá omezení přesunů očkovaných divokých kachen, jejich násadových vajec a divokých kachen od nich získaných na území Portugalska a jejich odesílání z Portugalska.

2. Toto rozhodnutí se použije, aniž jsou dotčena ochranná opatření, která má Portugalsko přijmout podle směrnice 2005/94/ES a rozhodnutí 2006/605/ES.

Článek 2

Schválení plánu preventivního očkování

1. Plán preventivního očkování proti nízkopatogenní chřivce ptáků v Portugalsku, který Portugalsko předložilo Komisi dne 10. září 2008 a který se má provést v jednom hospodářství v oblasti Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha do 31. července 2009, (dále jen „plán preventivního očkování“) se schvaluje.

2. Komise plán preventivního očkování zveřejní.

Článek 3

Podmínky provádění plánu preventivního očkování

1. Portugalsko zajistí, aby byly divoké kachny očkované v souladu s plánem preventivního očkování dvojitou (bivalentní) inaktivovanou heterologní očkovačí látkou obsahující oba podtypy chřivky ptáků H5 a H7 povolenou daným členským státem podle směrnice 2001/82/ES nebo nařízení (ES) č. 726/2004.

2. Portugalsko zajistí, aby se v souladu s plánem preventivního očkování prováděl dozor a laboratorní zkoušky v hospodářství s chovem očkovaných divokých kachen a v hospodářstvích s neočkovanou drůbeží.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 246, 8.9.2006, s. 12.

3. Portugalsko zajistí, aby byl plán preventivního očkování prováděn účinně.

Článek 4

Označování, omezení přesunů a odesílání a likvidace očkováných divokých kachen

Príslušný orgán zajistí, aby očkované divoké kachny v hospodářství uvedeném v čl. 2 odst. 1:

- a) byly jednotlivě označeny;
- b) nebyly přesunuty do jiného hospodářství s chovem drůbeže v Portugalsku ani odeslány do jiných členských států.

Po konci jejich reprodukčního období se tyto kachny humánně usmrtí v hospodářství uvedeném v čl. 2 odst. 1 a mrtvá drůbež se bezpečně zlikviduje.

Článek 5

Omezení přesunů a odesílání násadových vajec pocházejících z hospodářství uvedeného v čl. 2 odst. 1

Príslušný orgán zajistí, aby násadová vejce pocházející od divokých kachen v hospodářství uvedeném v čl. 2 odst. 1 směla být přesunuta pouze do lhně v Portugalsku a nesměla být odeslána do jiného členského státu.

Článek 6

Omezení přesunů a odesílání divokých kachen získaných od očkováných divokých kachen

1. Příslušný orgán zajistí, aby divoké kachny získané od očkováných divokých kachen směly být přesunuty po vylíhnutí pouze do hospodářství ve sledované oblasti vymezené v Portugalsku v okolí hospodářství uvedeného v čl. 2 odst. 1, jak je stanoveno v plánu preventivního očkování.

2. Odchylně od odstavce 1 a za podmínky, že divoké kachny získané od očkováných divokých kachen jsou starší než čtyři měsíce, smějí být:

- a) vypuštěny v Portugalsku do volné přírody nebo
- b) odeslány do jiných členských států, pokud:
 - i) výsledky dozoru a laboratorních zkoušek uvedených v plánu preventivního očkování jsou příznivé a

- ii) jsou splněny podmínky pro odeslání drůbeže určené k dodávce k zazvěření volně žijící zvěře stanovené v rozhodnutí 2006/605/ES.

Článek 7

Veterinární osvědčení pro obchod s divokými kachnami získanými od očkováných divokých kachen uvnitř Společenství

Portugalsko zajistí, aby veterinární osvědčení pro obchod s drůbeží určenou k dodávce k zazvěření uvnitř Společenství podle čl. 6 odst. 2 písm. b) obsahovalo tuto větu:

„Tato zásilka splňuje veterinární podmínky stanovené rozhodnutím Komise 2008/838/ES (*)

(*) Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 40.“

Článek 8

Zprávy

Portugalsko předloží Komisi do jednoho měsíce od data použitelnosti tohoto rozhodnutí zprávu o provádění plánu preventivního očkování a bude předkládat čtvrtletní zprávy Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.

Článek 9

Zrušení

Zrušuje se rozhodnutí 2008/285/ES.

Článek 10

Použitelnost

Toto rozhodnutí se použije do dne 31. července 2009.

Článek 11

Určení

Toto rozhodnutí je určeno Portugalské republice.

V Bruselu dne 3. listopadu 2008.

Za Komisi

Androulla VASSILIOU

členka Komise

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

ROZHODNUTÍ RADY 2008/839/SVV

ze dne 24. října 2008

o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a) a b), čl. 31 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Schengenský informační systém (SIS) zřízený v souladu s ustanoveními hlavy IV Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody uzavřené dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽²⁾ (dále jen „Schengenská úmluva“) a jeho rozšířená verze SIS 1+ představují nezbytný nástroj pro uplatňování ustanovení schengenského *acquis* začleněného do rámce Evropské unie.

(2) Vývoj Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) byl svěřen Komisi na základě nařízení Rady (ES) č. 2424/2001 ⁽³⁾ a rozhodnutí Rady 2001/886/SVV ⁽⁴⁾. Platnost obou aktů skončí ke dni 31. prosince 2008. Toto rozhodnutí by mělo tedy

uvedené akty doplňovat až do dne, který stanoví Rada v souladu s rozhodnutím Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) ⁽⁵⁾.

(3) SIS II byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) ⁽⁶⁾ a rozhodnutím Rady 2007/533/SVV. Tímto rozhodnutím by neměla být dotčena ustanovení uvedených aktů.

(4) Některé testy SIS II jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 189/2008 ⁽⁷⁾ a v rozhodnutí Rady 2008/173/ES ⁽⁸⁾.

(5) Je třeba, aby vývoj SIS II pokračoval a byl dokončen v rámci celkového harmonogramu SIS II schváleného Radou dne 6. června 2008.

(6) Souhrnný test SIS II by měl být proveden za plné spolupráce členských států s Komisí v souladu s tímto rozhodnutím. Co nejdříve po dokončení souhrnného testu SIS II by mělo proběhnout ověření výsledků nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/SVV.

(7) Členské státy by měly provést test výměny doplňujících informací.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 24. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 328, 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 328, 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 205, 7.8.2007, s. 63.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 57, 1.3.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 57, 1.3.2008, s. 14.

- (8) Pokud jde o SIS 1+, stanoví Schengenská úmluva technickou podpůrnou funkci (C.SIS). Pokud jde o SIS II, stanoví nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/SVV, že centrální SIS II sestává z technické podpůrné funkce a jednotného vnitrostátního rozhraní (NI-SIS). Technická podpůrná funkce centrálního SIS II by se měla nacházet ve Štrasburku (Francie) a záložní středisko ve městě St. Johann im Pongau (Rakousko).
- (9) Pro lepší zvládnání případných obtíží souvisejících s přechodem ze SIS 1+ na SIS II by měla být pro Schengenský informační systém vytvořena a otestována provizorní migrační architektura. Provizorní migrační architektura by neměla mít žádný vliv na provozní dostupnost SIS 1+. Komise by měla poskytnout převodník.
- (10) Členský stát pořizující záznam je povinen zajistit, aby údaje zadané do Schengenského informačního systému byly přesné, aktuální a zákonné.
- (11) Komise je a měla by být i nadále odpovědná za centrální SIS II a jeho komunikační infrastrukturu. Tato odpovědnost zahrnuje údržbu a pokračování ve vývoji SIS II a jeho komunikační infrastruktury, včetně průběžných oprav chyb. Komise by měla koordinovat a podporovat společné činnosti. Komise by zejména měla poskytnout členským státům nezbytnou technickou a operativní pomoc na úrovni centrálního SIS II, včetně poskytnutí asistenční služby.
- (12) Členské státy jsou a měly by i nadále zůstat odpovědné za vývoj a údržbu svých vnitrostátních systémů (N.SIS II).
- (13) Francie je a měla by i nadále zůstat odpovědná za technickou podpůrnou funkci SIS 1+, jak je výslovně stanoveno v Schengenské úmluvě.
- (14) Zástupci členských států účastnících se SIS 1+ by měli koordinovat svou činnost v rámci Rady. Je třeba stanovit rámec pro tuto organizační činnost.
- (15) Komise by měla být oprávněna zadat plnění úkolů, které jí byly svěřeny tímto rozhodnutím, a úkolů souvisejících s plněním rozpočtu třetím stranám, včetně vnitrostátních veřejných subjektů, v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽¹⁾.
- Každé takové zadání by mělo dodržovat pravidla o ochraně a bezpečnosti údajů a zohlednit roli příslušných orgánů ochrany údajů v oblasti SIS, a zejména ustanovení Schengenské úmluvy a tohoto nařízení.
- (16) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů institucemi a orgány Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾ se vztahuje na zpracovávání osobních údajů Komisí.
- (17) Evropský inspektor ochrany údajů, jmenovaný na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2004/55/ES ze dne 22. prosince 2003 o jmenování nezávislého kontrolního orgánu podle článku 286 Smlouvy o ES ⁽³⁾, má pravomoci ke sledování činnosti orgánů a institucí Společenství souvisejících se zpracováváním osobních údajů. Schengenská úmluva obsahuje zvláštní ustanovení o ochraně a zabezpečení osobních údajů.
- (18) Jelikož cílů vytvoření provizorní architektury přechodu a přenosu údajů ze SIS 1+ do SIS II, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, má se za to, že přijetí tohoto opatření je v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství a uvedenou v článku 2 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality toto rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (19) Toto rozhodnutí respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (20) Schengenská úmluva by měla být pozměněna, aby umožňovala integraci SIS 1+ do provizorní architektury přechodu.
- (21) Spojené království se účastní tohoto rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 12, 17.1.2004, s. 47.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (22) Irsko se účastní tohoto rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾.
- (23) Tímto rozhodnutím nejsou dotčena opatření pro částečnou účast Spojeného království a Irska na schengenském *acquis*, která byla stanovena pro Spojené království v rozhodnutí Rady 2000/365/ES a pro Irsko v rozhodnutí 2002/192/ES.
- (24) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽²⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽³⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (25) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁴⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ⁽⁵⁾ o uzavření uvedené dohody jménem Evropské unie.
- (26) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí 2008/262/ES ze dne 28. února 2008 o podpisu uvedeného protokolu jménem Evropské unie a o prozatímním uplatňování určitých ustanovení tohoto protokolu ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 5.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Obecný účel

1. Schengenský informační systém (SIS 1+) zřízený na základě hlavy IV Schengenské úmluvy z roku 1990 se nahrazuje novým systémem, a to Schengenským informačním systémem II (SIS II), jehož zřízení, provozování a využívání upravuje rozhodnutí 2007/533/SVV.

2. V souladu s postupy a rozdělením úkolů stanovenými v tomto rozhodnutí vyvinou Komise a členské státy SIS II jako jednotný integrovaný systém a připraví jej k provozu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „centrálním SIS II“ technická podpůrná funkce SIS II obsahující databázi (dále jen „databáze SIS II“) a jednotné vnitrostátní rozhraní (NI-SIS);
- b) „C.SIS“ technická podpůrná funkce SIS 1+ obsahující referenční databázi pro SIS 1+ a jednotné vnitrostátní rozhraní (N.COM);
- c) „N.SIS“ vnitrostátní systém SIS 1+ sestávající z vnitrostátních datových systémů, které komunikují s C.SIS;
- d) „N.SIS II“ vnitrostátní systém SIS II sestávající z vnitrostátních datových systémů, které komunikují s centrálním SIS II;
- e) „převodníkem“ technický nástroj umožňující trvalou a spolehlivou komunikaci mezi C.SIS a centrálním SIS II a zajišťující funkce stanovené v čl. 10 odst. 3;
- f) „souhrnným testem“ test uvedený v čl. 71 odst. 3 písm. c) rozhodnutí Rady 2007/533/SVV;
- g) „testem doplňujících informací“ funkční testy mezi centrálními SIRENE.

Článek 3

Předmět a oblast působnosti

Toto rozhodnutí vymezuje úkoly a povinnosti Komise, Francie a ostatních členských států, které se účastní SIS 1+, pokud jde o tyto úkoly:

- a) údržba SIS II a jeho další vývoj;
- b) souhrnný test SIS II;
- c) test doplňujících informací;
- d) další vývoj a testování převodníku;
- e) zřízení a testování provizorní architektury přechodu;
- f) přechod ze SIS 1+ na SIS II.

Článek 4

Technické složky architektury přechodu

Pro zajištění přechodu ze SIS 1+ na SIS II jsou zapotřebí tyto prvky:

- a) C.SIS a připojení k převodníku;
- b) komunikační infrastruktura pro SIS 1+ umožňující komunikaci C.SIS s N.SIS;
- c) N.SIS;
- d) centrální SIS II, NI-SIS a komunikační infrastruktura pro SIS umožňující komunikaci centrálního SIS II s N.SIS II a převodníkem;
- e) N.SIS II;
- f) převodník.

Článek 5

Hlavní odpovědnost za vývoj SIS II

1. Komise nadále vyvíjí centrální SIS II, komunikační infrastrukturu a převodník.
2. Francie zpřístupní a provozuje C.SIS v souladu s ustanoveními Schengenské úmluvy.
3. členské státy nadále vyvíjejí N.SIS II.
4. členské státy, které se účastní SIS 1+, udržují N.SIS v souladu s ustanoveními Schengenské úmluvy.
5. členské státy, které se účastní SIS 1+, zpřístupní komunikační infrastrukturu pro SIS 1+ a provozují ji.
6. Komise tyto činnosti koordinuje a poskytuje nezbytnou podporu při plnění úkolů a povinností uvedených v odstavcích 1 až 3.

Článek 6

Další vývoj

Opatření nezbytná pro další vývoj SIS II podle č. 5 odst. 1, zejména opatření nezbytná k opravování chyb, se přijímají postupem podle čl. 17 odst. 2.

Opatření nezbytná pro další vývoj SIS II podle č. 5 odst. 3, pokud jde o jednotné vnitrostátní rozhraní zajišťující kompatibilitu N.SIS II s centrálním SIS II, se přijímají postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 7

Hlavní činnosti

1. Komise provádí společně s členskými státy, které se účastní SIS 1+, souhrnný test.
2. Zřídí se provizorní architektura přechodu SIS a Komise společně s ostatními členskými státy, které se účastní SIS 1+, provede její test.
3. Komise a členské státy, které se účastní SIS 1+, provedou přechod ze SIS 1+ na SIS II.
4. členské státy, které se účastní SIS 1+, provedou test výměny doplňujících informací.
5. Komise poskytuje na úrovni centrálního SIS II nezbytnou podporu činnostem uvedeným v odstavcích 1 až 4.
6. Činnosti uvedené v odstavcích 1 až 3 jsou koordinovány Komisí a členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+.

Článek 8

Souhrnný test

1. Souhrnný test bude zahájen až poté, co Komise oznámí, že se domnívá, že úroveň úspěšnosti testů uvedených v článku 1 rozhodnutí 2008/173/SVV je natolik dostatečná, aby tento test mohl začít.
2. Provede se souhrnný test, jehož cílem je zejména potvrdit, že Komise a členské státy, které se účastní SIS 1+, dokončily nezbytná technická opatření pro zpracovávání údajů SIS II, a prokázaly, že úroveň funkční způsobilosti SIS II je alespoň rovnocenná úrovni funkční způsobilosti, které bylo dosaženo u SIS 1+.
3. Souhrnný test provádějí členské státy, které se účastní SIS 1+, pokud jde o N.SIS II, a Komise, pokud jde o centrální SIS II.

4. Souhrnný test proběhne podle podrobného harmonogramu stanoveného členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+, ve spolupráci s Komisí.

5. Souhrnný test proběhne na základě technických specifikací vymezených členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+, ve spolupráci s Komisí.

6. Komise a členské státy jednající v rámci Rady, které se účastní SIS 1+, vymezí kritéria s cílem určit, zda jsou dokončena nezbytná technická opatření pro zpracování údajů SIS II a zda je úroveň funkční způsobilosti SIS II alespoň rovnocenná úrovni funkční způsobilosti, které bylo dosaženo u SIS 1+.

7. Výsledky testů jsou s použitím kritérií uvedených v odstavci 6 analyzovány členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+, a Komisí. Výsledky testů se ověří podle čl. 71 odst. 3 písm. c) rozhodnutí 2007/533/SVV.

8. Členské státy, které se neúčastní SIS 1+, se mohou účastnit souhrnného testu. Jejich výsledky nemají vliv na celkové ověření testu.

Článek 9

Test doplňujících informací

1. Členské státy, které se účastní SIS 1+, provedou funkční testy SIRENE.

2. Komise zpřístupní centrální SIS II a jeho komunikační infrastrukturu po dobu trvání testu doplňujících informací.

3. Test doplňujících informací proběhne podle podrobného harmonogramu stanoveného členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+.

4. Test doplňujících informací proběhne na základě technických specifikací vymezených členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+.

5. Výsledky testů jsou analyzovány členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+.

6. Členské státy, které se neúčastní SIS 1+, se mohou testu doplňujících informací účastnit. Jejich výsledky nemají vliv na celkové ověření testu.

Článek 10

Provizorní architektura přechodu

1. Zřizuje se provizorní architektura přechodu SIS. Převodník propojuje během přechodného období centrální SIS II s C.SIS. N.SIS jsou připojeny k C.SIS, N.SIS II k centrálnímu SIS II.

2. Komise poskytne převodník, centrální SIS II a jeho komunikační infrastrukturu jako součást provizorní architektury přechodu SIS.

3. Převodník převádí údaje dvěma směry mezi C.SIS a centrálním SIS II a zajišťuje synchronizaci C.SIS a centrálního SIS II.

4. Komise provede test komunikace mezi centrálním SIS II a převodníkem.

5. Francie provede test komunikace mezi C.SIS a převodníkem.

6. Komise a Francie provedou test komunikace mezi centrálním SIS II a C.SIS prostřednictvím převodníku.

7. Francie společně s Komisí propojí C.SIS prostřednictvím převodníku s centrálním SIS II.

8. Komise společně s Francií a ostatními členskými státy, které se účastní SIS 1+, provedou test provizorní architektury přechodu SIS jako celku podle testovacího plánu vypracovaného Komisí.

9. Francie v případě potřeby zpřístupní údaje pro účely testu.

Článek 11

Přechod ze SIS 1+ na SIS II

1. Pro přechod z C.SIS na centrální SIS II Francie zpřístupní databázi SIS 1+ a Komise vloží databázi SIS 1+ do centrálního SIS II.

2. Členské státy, které se účastní SIS 1+, provedou přechod z N.SIS na N.SIS II s využitím provizorní architektury přechodu s podporou Francie a Komise do 30. září 2009. V případě potřeby je možné toto datum změnit postupem podle čl. 17 odst. 2.

3. Přechod vnitrostátního systému ze SIS 1+ na SIS II spočívá v načtení údajů N.SIS II s tím, že N.SIS II má obsahovat datový soubor, vnitrostátní kopii, obsahující kompletní nebo částečnou kopii databáze SIS II, po čemž bude následovat přepojení z N.SIS na N.SIS II u jednotlivých členských států. Přechod proběhne podle podrobného harmonogramu stanoveného Komisí a členskými státy jednajícími v rámci Rady, které se účastní SIS 1+.

4. Komise je nápomocna při koordinaci a podpoře společných činností během přechodu.

5. Přepojení, jež je součástí procesu přechodu, se provede až po ověření uvedeném v čl. 8 odst. 7.

Článek 12

Právní rámec

Během přechodu se pro Schengenský informační systém nadále použijí ustanovení hlavy IV Schengenské úmluvy.

Článek 13

Spolupráce

1. Členské státy a Komise spolupracují v rámci své příslušné působnosti při provádění všech činností, na něž se vztahuje toto rozhodnutí.

2. Komise zejména poskytne na úrovni centrálního SIS II nezbytnou podporu testování a přechodu N.SIS II.

3. Členské státy zejména poskytnou na úrovni N.SIS II nezbytnou podporu testování provizorní infrastruktury přechodu.

Článek 14

Vedení záznamů v centrálním SIS II

1. Aniž jsou dotčena příslušná ustanovení hlavy IV Schengenské úmluvy, Komise zajistí, aby každý přístup k osobním údajům a všechny výměny osobních údajů v rámci centrálního SIS II byly zaznamenány za účelem kontroly, zda je vyhledávání zákonné, či nikoli, za účelem sledování zákonnosti zpracovávání údajů a pro zajištění řádného fungování centrálního SIS II a vnitrostátních systémů, neporušení údajů a jejich zabezpečení.

2. Záznamy obsahují zejména datum a čas přenosu údajů, údaje použité pro vyhledávání, odkaz na předávané údaje a název příslušného orgánu odpovědného za zpracování údajů.

3. Záznamy lze použít pouze k účelům uvedeným v odstavci 1 a vymažou se nejdříve po uplynutí jednoho roku a nejpozději po třech letech od jejich vytvoření.

4. Záznamy lze uchovat déle, jsou-li potřebné pro postupy kontroly, které již započaly.

5. Příslušné orgány pověřené kontrolou toho, zda je vyhledávání zákonné, či nikoli, sledováním zákonnosti zpracování

údajů, vlastní kontrolou a zajištěním řádného fungování centrálního SIS II, neporušení údajů a jejich zabezpečení, mají v rozsahu své pravomoci a na základě žádosti přístup k těmto údajům za účelem plnění svých úkolů.

Článek 15

Náklady

1. Náklady na přechod, souhrnný test, test doplňujících informací, údržbu a vývoj na úrovni centrálního SIS II nebo komunikační infrastruktury jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Evropské unie.

2. Náklady na přechod, testování, údržbu a rozvoj vnitrostátních systémů nesou dotčené členské státy.

3. Náklady na činnosti na úrovni SIS 1+, včetně doplňkových činností Francie jednající jménem členských států, které se účastní SIS 1+, jsou hrazeny v souladu s článkem 119 Schengenské úmluvy.

Článek 16

Změna ustanovení Schengenské úmluvy

Ustanovení Schengenské úmluvy se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 92A

1. Dnem vstupu v platnost nařízení Rady (ES) č. 1104/2008 (*) a rozhodnutí Rady 2008/839/SVV (**) a na základě definic obsažených v článku 2 uvedeného nařízení může být technická architektura Schengenského informačního systému doplněna o

a) dodatečný centrální systém sestávající

— z technické podpůrné funkce (centrální SIS II) umístěné ve Francii a ze záložního centrálního SIS II, jenž se nachází v Rakousku a obsahuje databázi SIS II a jednotné vnitrostátní rozhraní (NI-SIS),

— z technického propojení mezi C.SIS a centrálním SIS II prostřednictvím převodníku umožňujícího přeměnu a synchronizaci údajů mezi C.SIS a centrálním SIS II;

b) vnitrostátní systém (N.SIS II) sestávající z vnitrostátních datových systémů, jenž komunikuje s centrálním SIS II;

c) infrastrukturu pro komunikaci mezi centrálním SIS II a N.SIS II připojeným k NI-SIS.

2. N.SIS II může nahradit vnitrostátní součást systému uvedenou v článku 92 této úmluvy, přičemž v takovém případě členské státy nemusí uchovávat vnitrostátní datový soubor.

3. Centrální databáze SIS II je k dispozici za účelem automatizovaného vyhledávání na území každého členského státu.

4. Pokud členské státy nahradí svou vnitrostátní součást vnitrostátním systémem N.SIS II, povinné funkce technické podpůrné funkce vůči této vnitrostátní součásti systému podle čl. 92 odst. 2 a odst. 3 se stávají povinnými funkcemi vůči centrálnímu SIS II, aniž jsou dotčeny povinnosti uvedené v rozhodnutí Rady 2008/839/SVV a v čl. 5 odst. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 1104/2008.

5. Centrální SIS II poskytuje služby nezbytné pro zadávání a zpracování údajů SIS, on-line aktualizaci vnitrostátních kopií, synchronizaci a soulad mezi vnitrostátními kopiemi N.SIS II a databází centrálního SIS II a pro počáteční nastavení a opětovné zavedení vnitrostátních kopií N.SIS II.

6. Francie, odpovědná za technickou podpůrnou funkci, ostatní členské státy a Komise spolupracují s cílem zajistit, aby vyhledávání v datových souborech N.SIS II nebo v databázi SIS II přinášelo výsledek rovnocenný výsledku vyhledávání v datovém souboru vnitrostátních součástí uvedených v čl. 92 odst. 2.

(*) Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 1.

(**) Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 43.

2) V čl. 119 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Náklady na zřízení a provoz technické podpůrné funkce uvedené v čl. 92 odst. 3, včetně nákladů na kabelové spojení vnitrostátních součástí Schengenského informačního systému s technickou podpůrnou funkcí, a náklady na činnosti prováděné společně s úkoly uloženými Francií při uplatňování rozhodnutí Rady 2008/839/SVV a nařízení Rady (ES) č. 1104/2008 nesou společně členské státy.“

3) V článku 119 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„Náklady na zřízení a provoz vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému a náklady na úkoly uložené vnitrostátním systémům podle rozhodnutí Rady 2008/839/SVV a nařízení Rady (ES) č. 1104/2008 nesou jednotlivé členské státy.“

Článek 17

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 67 odst. 1 rozhodnutí 2007/533/SVV.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se postup uvedený v článku 67 rozhodnutí 2007/533/SVV.

Článek 18

Předkládání zpráv

Komise vždy po uplynutí šesti měsíců a poprvé po uplynutí prvních šesti měsíců roku 2009 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku týkající se vývoje systému SIS II a přechodu ze SIS 1+ na SIS II.

Článek 19

Vstup v platnost a použitelnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Jeho platnost skončí ke dni, který stanoví Rada v souladu s čl. 71 odst. 2 rozhodnutí Rady 2007/533/SVV, nejpozději však dne 30. června 2010.

V Lucemburku dne 24. října 2008.

Za Radu
předsedkyně
M. ALLIOT-MARIE

TISKOVÉ OPRAVY

Oprava nařízení Komise (ES) č. 1379/2007 ze dne 26. listopadu 2007, kterým se mění přílohy IA, IB, VII a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, aby se zohlednil technický pokrok a změny dohodnuté v rámci Basilejské úmluvy

(Úřední věstník Evropské unie L 309 ze dne 27. listopadu 2007)

Strana 9 příloha I („Příloha IA – Formulář oznámení pro přeshraniční pohyb/přepravu odpadů“) a strana 14 příloha II („Příloha IB – Průvodní doklad pro přeshraniční pohyb/přepravu odpadů“) se předlohy formulářů nahrazují těmito:

„Formulář oznámení pro přeshraniční pohyb / přepravu odpadů“

1. Vývozce — oznamovatel, registrační č.: Název: Adresa: Kontaktní osoba: Tel.: Fax: E-mail:		3. Oznámení č.: Oznámení týkající se A. i) jednotlivé přepravy: ☐ ii) opakované přepravy: ☐ B. i) odstranění ⁽¹⁾ : ☐ ii) využití: ☐ C. zařízení k využití odpadů s předchozím souhlasem ⁽²⁾ ⁽³⁾ Ano ☐ Ne ☐	
2. Dovozece — příjemce, registrační č.: Název: Adresa: Kontaktní osoba: Tel.: Fax: E-mail:		4. Celkový plánovaný počet přeprav: 5. Celkové plánované množství ⁽⁴⁾: tuny (Mg): m ³ :	
8. Plánovaný dopravce, registrační č.: Název ⁽⁷⁾ : Adresa: Kontaktní osoba: Tel.: Fax: E-mail: Způsob dopravy ⁽⁵⁾ :		6. Plánované období přepravy ⁽⁴⁾: První přeprava: Poslední přeprava:	
9. Původce odpadů ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ registrační č.: Název: Adresa: Kontaktní osoba: Tel.: Fax: E-mail: Místo a způsob vzniku odpadů ⁽⁶⁾		7. Druh balení ⁽⁵⁾: Zvláštní požadavky na manipulaci ⁽⁶⁾: Ano ☐ Ne ☐	
10. Zařízení k odstranění ⁽²⁾: ☐ nebo zařízení k využití odpadů ⁽²⁾: ☐ Registrační č.: Název: Adresa: Kontaktní osoba: Tel.: Fax: E-mail: Skutečné místo odstranění/využití		11. Způsob odstranění/využití odpadů ⁽²⁾ Kód D/R ⁽⁵⁾ : Použitá technologie ⁽⁶⁾ : Důvod vývozu ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ :	
15. a) Dotčené země/státy; b) č. kódu příslušných orgánů, existuje-li; c) stanovená místa výstupu nebo vstupu (hraniční přechod nebo přístav).		12. Označení a složení odpadů ⁽⁶⁾:	
Vyvážející stát/stát odeslání		Stát(y) tranzitu (vstup a výstup)	
a)		Dovážející stát/stát určení	
b)			
c)			
16. Celní orgány vstupu nebo výstupu nebo vývozu (Evropské společenství):			
Vstup:		Výstup: Vývoz:	
17. Prohlášení vývozce/oznamovatele – původce ⁽¹⁾: Potvrzuji, že uvedené údaje jsou podle mého nejlepšího vědomí úplné a správné. Rovněž potvrzuji, že byly uzavřeny právně vynutitelné písemné smluvní závazky a že je nebo bude v platnosti příslušné pojištění nebo jiné finanční záruky, které se vztahují na tento přeshraniční pohyb.			18. Počet připojených příloh
Jméno vývozce/oznamovatele: Datum: Podpis:		Datum: Podpis:	
VYPLNÍ PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY			
19. Potvrzení o příjmu příslušného orgánu dovážející země – země určení / země tranzitu ⁽¹⁾/vyvážející země – země odeslání ⁽⁹⁾: Země: Oznámení došlo dne: Potvrzení o přijetí odesláno dne: Název příslušného orgánu: Razítko nebo podpis:		20. Písemný souhlas ⁽¹⁾ ⁽⁸⁾ s přepravou poskytnutý příslušným orgánem (země): Souhlas udělen dne: Souhlas platný od: do: Zvláštní podmínky: Ne: ☐ Pokud ano, viz bod 21 ⁽⁶⁾ : ☐ Název příslušného orgánu: Razítko nebo podpis:	
21. Zvláštní podmínky pro souhlas s přepravou nebo důvody námitek			

(1) Vyžadováno Basilejskou úmluvou.

(2) V případě způsobů R12/R13 nebo D13–D15 uveďte rovněž příslušné údaje o jakýchkoli následných zařízeních R12/R13 nebo D13–D15 a následných zařízeních R1–R11 nebo D1–D12.

(3) Musí být vyplněno při přepravách v rámci OECD, pouze pokud se uplatňuje B ii).

(4) V případě opakovaných přeprav přiložte podrobný seznam.

(5) Viz seznam zkratk a kódů na následující straně.

(6) V případě potřeby přiložte podrobné informace.

(7) V případě většího počtu příloh přiložte seznam.

(8) Je-li vyžadováno vnitrostátními právními předpisy.

(9) Pokud se vyžaduje podle rozhodnutí OECD.

Seznam zkratk a kódů použitých ve formuláři oznámení

ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ (bod 11)			
D1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.)			
D2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.)			
D3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)			
D4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, nádrží nebo lagun apod.)			
D5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí apod.)			
D6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů			
D7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna			
D8 Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených v této příloze			
D9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.)			
D10 Spalování na pevnině			
D11 Spalování na moři			
D12 Trvalé uložení (např. uložení kontejnerů v dole apod.)			
D13 Míšení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu			
D14 Předúprava před odstraněním některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu			
D15 Skladování do odstranění některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu			
ZPŮSOBY VYUŽITÍ (bod 11)			
R1 Použití jako palivo (výjma při přímém spalování) nebo jiný způsob výroby energie (Basilej/OECD) – Použití především jako palivo nebo jiným způsobem k výrobě energie (EU)			
R2 Zpětné získávání/regenerace rozpouštědel			
R3 Recyklace/zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla			
R4 Recyklace/zpětné získávání kovů a sloučenin kovů			
R5 Recyklace /zpětné získávání ostatních anorganických materiálů			
R6 Regenerace kyselin nebo zásad			
R7 Využití složek používaných ke snižování znečištění			
R8 Využití složek katalyzátorů			
R9 Opětovná rafinace nebo jiné opětovné využití použitých olejů			
R10 Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo životní prostředí			
R11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů R1 až R10			
R12 Předúprava odpadů pro využití některým ze způsobů R1 až R11			
R13 Skladování materiálů určených pro využití některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu			
DRUH BALENÍ (bod 7)		KÓDY H A TŘÍDY UN (bod 14)	
1. Barel		Třída UN	Kód H
2. Dřevěný sud		1	H1
3. Kanystř		3	H3
4. Krabice		4.1	H4.1
5. Pytel		4.2	H4.2
6. Kombinované balení			
7. Tlaková nádoba		4.3	H4.3
8. Volně ložený náklad			
9. Jiný (upřesněte)			
Vlastnosti			
6.1		H5.1	Výbušniny
6.2		H5.2	Hořlavé kapaliny
8		H6.1	Hořlavé pevné látky
9		H6.2	Látky nebo odpady podléhající samovolnému vznícení
9		H8	Látky nebo odpady, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny
9		H10	Oxysličovadla
9		H11	Organické peroxidy
9		H12	Jedy (s akutní toxicitou)
9		H13	Infekční látky
9			Korozivní látky
9			Látky schopné uvolňovat jedovaté plyny ve styku se vzduchem nebo vodou
9			Toxické látky (s chronickou toxicitou nebo opožděným účinkem)
9			Ekotoxické látky
9			Látky schopné jakýmkoliv způsobem po uložení uvolňovat jiné látky, např. výluhy, které mají některé z výše uvedených vlastností
DRUH DOPRAVY (bod 8)			
R = silniční			
T = železniční			
S = námořní			
A = letecká			
W = vnitrozemská vodní			
FYZIKÁLNÍ VLASTNOSTI (bod 13)			
1. Ve formě prachu/prášku			
2. Tuhý			
3. Viskózní/pastovitý			
4. Ve formě kalu			
5. Kapalný			
6. Plynný			
7. Jiný (upřesněte)			

Další informace, zejména týkající se identifikace odpadů (bod 14), např. kódy přílohy VIII a IX Basilejské úmluvy, kódy OECD a kódy Y, lze nalézt v příručce/manualu s pokyny, které je možno získat u OECD a v sekretariátu Basilejské úmluvy."

„Průvodní doklad pro přeshraniční pohyb/přepravu odpadů“

1. Odpovídá oznámení č.:		2. Pořadové č./celkový počet přeprav: /	
3. Vývozce – oznamovatel, registrační č.:		4. Dovozce – příjemce, registrační č.:	
Název:		Název:	
Adresa:		Adresa:	
Kontaktní osoba:		Kontaktní osoba:	
Tel.: Fax:		Tel.: Fax:	
E-mail:		E-mail:	
5. Skutečné množství: tuny (Mg): m ³ :		6. Skutečné datum přepravy:	
7. Balení Druh(y) (1): Počet balení:			
Zvláštní požadavky na manipulaci (2) Ano: ☐ Ne: ☐			
8a) První dopravce (3):		8b) Druhý dopravce:	
Registrační č.:		Registrační č.:	
Název:		Název:	
Adresa:		Adresa:	
Tel.:		Tel.:	
Fax:		Fax:	
E-mail:		E-mail:	
		8c) Poslední dopravce:	
		Registrační č.:	
		Název:	
		Adresa:	
		Tel.:	
		Fax:	
		E-mail:	
----- Vyplní zástupce dopravce ----- Více než tři dopravci (2) ☐			
Druh dopravy (1):		Druh dopravy (1):	
Datum překládky:		Datum překládky:	
Podpis:		Podpis:	
9. Původce odpadů (4) (5) (6):		12. Označení a složení odpadů (2):	
Registrační č.:			
Název:			
Adresa:			
Kontaktní osoba:			
Tel.: Fax:			
E-mail:			
Místo vzniku odpadů (2):			
10. Zařízení k odstranění ☐ nebo zařízení k využití odpadů ☐		13. Fyzikální vlastnosti (1):	
Registrační č.:			
Název:			
Adresa:			
Kontaktní osoba:			
Tel.: Fax:			
E-mail:			
Skutečné místo odstranění/využití (2)			
11. Způsob odstranění/využití		14. Identifikace odpadů (uveďte příslušné kódy)	
Kód D/R (1):		i) Příloha VIII (příp. IX) Basilejské úmluvy:	
		ii) Kód OECD (pokud se liší od i):	
		iii) Seznam odpadů ES:	
		iv) Národní kód ve vyvážející zemi:	
		v) Národní kód v dovážející zemi:	
		vi) Jiné (upřesněte):	
		vii) Kód Y:	
		viii) Kód H (1):	
		ix) Třída UN (1):	
		x) Číslo UN:	
		xi) Dodavatelské označení UN:	
		xii) Celní kód (HS):	
15. Prohlášení vývozce/oznamovatele – původce (4):			
Potvrzuji, že výše uvedené informace jsou podle mého nejlepšího vědomí úplné a správné. Rovněž potvrzuji, že byly uzavřeny právně vynutitelné písemné smluvní závazky a že je v platnosti příslušné pojištění nebo jiné finanční záruky vztahující se na tento přeshraniční pohyb a že od příslušných orgánů dotčených zemí byly získány všechny potřebné souhlasy.			
Jméno:		Datum:	
		Podpis:	
16. Vyplní ostatní osoby, které se podílejí na přeshraniční přepravě, pokud jsou zapotřebí další informace			
17. Obdrženo dovozcem – příjemcem (pokud není zařízením):			
Jméno:		Datum:	
		Podpis:	
VYPLNÍ ZAŘÍZENÍ K ODSTRANĚNÍ/VYUŽITÍ ODPADŮ			
18. Obdrženo zařízením k odstranění ☐ nebo zařízením k využití odpadů ☐		19. Potvrzuji, že bylo dokončeno odstranění/využití výše uvedených odpadů.	
Datum převzetí: Přijato: ☐ Odmítnuto (*): ☐		Jméno:	
Přijaté množství tuny (Mg): m ³ : (*) <i>Neprodlené kontaktovat příslušné orgány</i>		Datum:	
Přibližné datum odstranění/využití:		Razítko a podpis:	
Způsob odstranění/využití (1):			
Jméno:			
Datum:			
Podpis:			

(1) Viz seznam zkratk a kódů na následující straně.

(2) V případě potřeby přiložte podrobné informace.

(3) V případě více než tří dopravců přiložte informace podle bodu 8 (a, b, c).

(4) Vyžadováno Basilejskou úmluvou.

(5) V případě většího počtu přiložte seznam.

(6) Je-li vyžadováno vnitrostátními právními předpisy.

VYPLNÍ CELNÍ ÚŘADY (Je-li požadováno vnitrostátními právními předpisy)			
20. Vyvázející země – země odeslání nebo celní úřad výstupu Odpady uvedené v tomto průvodním dokladu opustily zemi dne: Podpis: Razítko:		21. Dovážející země - země určení nebo celní úřad vstupu Odpady uvedené v tomto průvodním dokladu vstoupily do země dne: Podpis: Razítko:	
22. Razítko celních úřadů zemí tranzitu			
Název země: Vstup:		Název země: Vstup:	
Výstup:		Výstup:	
Název země: Vstup:		Název země: Vstup:	
Výstup:		Výstup:	

Seznam zkratk a kódů použitých v průvodním dokladu

ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ (bod 11)	ZPŮSOBY VYUŽITÍ (bod 11)																																													
D1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.) D2 Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě apod.) D3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.) D4 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, nádrží nebo lagun apod.) D5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí) D6 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří a oceánů D7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání do mořského dna D8 Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených v této příloze D9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu (např. odpařování, sušení, kalcinace apod.) D10 Spalování na pevnině D11 Spalování na moři D12 Trvalé uložení (např. uložení kontejnerů v dole apod.) D13 Míšení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu D14 Předúprava před odstraněním některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu D15 Skladování do odstranění některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu	R1 Použití jako palivo (vyjma při přímém spalování) nebo jiný způsob výroby energie (Basilej/OECD) – Použití především jako palivo nebo jiným způsobem k výrobě energie (EU) R2 Zpětné získávání/regenerace rozpouštědel R3 Recyklace/zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla R4 Recyklace/zpětné získávání kovů a sloučenin kovů R5 Recyklace/zpětné získávání ostatních anorganických materiálů R6 Regenerace kyselin nebo zásad R7 Využití složek používaných ke snížení znečištění R8 Využití složek katalyzátorů R9 Opětovná rafinace nebo jiné opětovné využití použitých olejů R10 Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo životní prostředí R11 Použití odpadů získaných některým ze způsobů R1 až R10 R12 Předúprava odpadů pro využití některým ze způsobů R1 až R11 R13 Skladování materiálů určených pro využití některým ze způsobů uvedených v tomto seznamu																																													
DRUH BALENÍ (bod 7)	KÓDY H A TŘÍDY UN (bod 14)																																													
1. Barel 2. Dřevěný sud 3. Kanystr 4. Krabice 5. Pytel 6. Kombinované balení 7. Tlaková nádoba 8. Volně ložený náklad 9. Jiný (upřesněte)	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Třída UN</th> <th>Kód H</th> <th>Vlastnosti</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>H1</td> <td>Výbušniny</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>H3</td> <td>Hořlavé kapaliny</td> </tr> <tr> <td>4.1</td> <td>H4.1</td> <td>Hořlavé pevné látky</td> </tr> <tr> <td>4.2</td> <td>H4.2</td> <td>Látky nebo odpady podléhající samovolnému vznícení</td> </tr> <tr> <td>4.3</td> <td>H4.3</td> <td>Látky nebo odpady, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny</td> </tr> <tr> <td>5.1</td> <td>H5.1</td> <td>Okysličovadla</td> </tr> <tr> <td>5.2</td> <td>H5.2</td> <td>Organické peroxidy</td> </tr> <tr> <td>6.1</td> <td>H6.1</td> <td>Jedy (s akutní toxicitou)</td> </tr> <tr> <td>6.2</td> <td>H6.2</td> <td>Infekční látky</td> </tr> <tr> <td>8</td> <td>H8</td> <td>Korozivní látky</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H10</td> <td>Látky schopné uvolňovat jedovaté plyny ve styku se vzduchem nebo vodou</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H11</td> <td>Toxické látky (s chronickou toxicitou nebo opožděným účinkem)</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H12</td> <td>Ekotoxické látky</td> </tr> <tr> <td>9</td> <td>H13</td> <td>Látky schopné jakýmkoliv způsobem po uložení uvolňovat jiné látky, např. výluhy, které mají některé z výše uvedených vlastností</td> </tr> </tbody> </table>	Třída UN	Kód H	Vlastnosti	1	H1	Výbušniny	3	H3	Hořlavé kapaliny	4.1	H4.1	Hořlavé pevné látky	4.2	H4.2	Látky nebo odpady podléhající samovolnému vznícení	4.3	H4.3	Látky nebo odpady, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny	5.1	H5.1	Okysličovadla	5.2	H5.2	Organické peroxidy	6.1	H6.1	Jedy (s akutní toxicitou)	6.2	H6.2	Infekční látky	8	H8	Korozivní látky	9	H10	Látky schopné uvolňovat jedovaté plyny ve styku se vzduchem nebo vodou	9	H11	Toxické látky (s chronickou toxicitou nebo opožděným účinkem)	9	H12	Ekotoxické látky	9	H13	Látky schopné jakýmkoliv způsobem po uložení uvolňovat jiné látky, např. výluhy, které mají některé z výše uvedených vlastností
Třída UN	Kód H	Vlastnosti																																												
1	H1	Výbušniny																																												
3	H3	Hořlavé kapaliny																																												
4.1	H4.1	Hořlavé pevné látky																																												
4.2	H4.2	Látky nebo odpady podléhající samovolnému vznícení																																												
4.3	H4.3	Látky nebo odpady, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny																																												
5.1	H5.1	Okysličovadla																																												
5.2	H5.2	Organické peroxidy																																												
6.1	H6.1	Jedy (s akutní toxicitou)																																												
6.2	H6.2	Infekční látky																																												
8	H8	Korozivní látky																																												
9	H10	Látky schopné uvolňovat jedovaté plyny ve styku se vzduchem nebo vodou																																												
9	H11	Toxické látky (s chronickou toxicitou nebo opožděným účinkem)																																												
9	H12	Ekotoxické látky																																												
9	H13	Látky schopné jakýmkoliv způsobem po uložení uvolňovat jiné látky, např. výluhy, které mají některé z výše uvedených vlastností																																												
DRUH DOPRAVY (bod 8)																																														
R = silniční T = železniční S = námořní A = letecká W = vnitrozemská vodní																																														
FYZIKÁLNÍ VLASTNOSTI (bod 13)																																														
1. Ve formě prachu/prášku 2. Tuhý 3. Viskózní/pastovitý 4. Ve formě kalu 5. Kapalný 6. Plynný 7. Jiný (upřesněte)																																														

Další informace, zejména týkající se identifikace odpadů (bod 14), např. kódy přílohy VIII a IX Basilejské úmluvy, kódy OECD a kódy Y, lze nalézt v příručce/manuálu s pokyny, které je možno získat u OECD a v sekretariátu Basilejské úmluvy.

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.